

CALVINIST + CONTACT

DUTCH - CANADIAN

CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312,
Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa,
Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 26, 1965 — No. 686 — 20th YEAR OF PUBLICATION

VOOROORDEEL?

Da. J. Overduin vertelt in zijn bekende boek "Tact en Contact" van een student, die bij hem kwam en beweerde, dat hij enkele jaren uit overtuiging belijdenis had gedaan, maar nu alles kwijt was. Een preek deed hem niets meer. Bidden kon hij niet meer. De zekerheid van vroeger was weg en nu twijfelde hij aan alles. De oorzaak hiervan zocht de student bij bepaalde colleges van een ongelovige professor, die zijn geloof stelselmatig ondermijnde. Met enkele voorbeelden staaft hij zijn bewering.

Op zichzelf is dit geen uitzonderlijk iets. Er zijn wel meer studenten, die een dergelijke ommekeer meemaken. Het beste middel lijkt dan wel, dat zulk een student naar een gelovig wetenschapsman gaat, die hem tegenargumenten verschaft, waardoor de invloed van de ongelovige professor geneutraliseerd wordt. In die geest sprak Da. Overduin dan ook tot zijn bezoeker, waartegen deze niets had in te brengen.

Maar er volgde een tweede bezoek. Wij laten nu Da. Overduin zelf aan het woord:

"Een tweede onderhoud begon in dezelfde geest. Nu moet u weten, dat wanneer ik wetenschappelijke tegenwerpingen hoor, ik daarop met mijn voorhoofd naar vermogen inga, maar tegelijk in mijn achterhoofd denk: 'houd hem in de gaten, want een mens mag graag verzwijgen, waar het om gaat en aan toe'."

Al spoedig zei ik bij het tweede onderhoud: 'Nu moet je eens goed luisteren. In Amsterdam ben ik niet om werk verleggen, en toen jij bij me kwam zei ik niet bij mezelf: ha, gelukkig daar komt eindelijk eens iemand. Tijd verknopen is diefstal op het zieleheil van duizenden, die wachten op de boodschap van Christus. Daarom moeten wij spijkers met koppen slaan. Wanneer je pijn in je buik hebt, en je gaat naar de dokter, dan zeg je toch niet, dat je pijn in je tenen hebt. Indien je dat doet, breng je de dokter op een dwaalspoor, zodat hij niet de juiste diagnose kan stellen en daarom ook niet de goede therapie kan bedrijven. En wanneer je nu bij een geestelijke dokter komt, moet je niet vertellen, dat de kwaal in je hoofd zit, terwijl die in je hart zit, want je maakt mij niet wijs, dat zo'n professor jou Christus kan afnemen. Vertel nu eens, waar de oorzaak zit, want die weet jij natuurlijk veel beter dan ik. Waar is jouw leven niet in order? Welke zonde?'

Terwijl ik zo sprak, keek de student naar het puntje van z'n schoen. Ik zei: 'Dat kijken naar het puntje van je schoen is al je biecht en spreekt boekdelen.'

En toen volgde na de biecht zonder woorden de biecht met woorden."

Da. Overduin heeft hier een belangrijk punt aangehaald. "Een mens mag graag verzwijgen, waar het nu juist op aankomt." Wij hebben eens iemand tijdens een evangelisatie-conferentie horen zeggen, dat het niet zo belangrijk is, wat iemand vraagt, maar van veel meer belang is het, waarom iets wordt gevraagd.

Kortgeleden kregen wij een brief van een lezer, die te lang is om over te nemen, maar waarin kort gezegd de redactie van ons blad wordt verweten te schrijven in een bepaalde richting, welke men zelf graag wil. Er zou bij ons blad een ernstige mate van vooroordeel bestaan. Als bewijzen worden dan aangevoerd de besprekingen, die in ons blad verschenen zijn over boeken zoals "Tussen-tijdse balans" en Pierre Berton's "The Comfortable Pew", en het

verslag over de V.U.-dagen in Nederland.

Een klein gedeelte willen wij toch overnemen, om de gedachten-gang van onze correspondent recht te doen wedervaren. Hij schrijft onder meer:

"Het komt mij voor, en deze gedachte leeft bij mij reeds langere tijd, dat men nogal met zichzelf is ingenomen, men heeft eigenlijk alleen maar tijd om af te geven op de ander, zonder er ook maar iets positiefs tegenover te stellen. De lezer van Calvinist-Contact is echter maar al te weinig gebaat, wanneer men met allerlei veronderstellingen en oppervlakkige redeneringen een schaduw werpt op veelal lofwaaardige ontwikkelingen."

Nu is het niet onze bedoeling om hetgeen wij schrijven over Da. Overduin en zijn student toe te passen op de schrijver van bovengenoemde brief. Juist niet. Wij willen liever de opmerkingen van onze correspondent toetsen en zien of wij soms verzwijgen, waar het nu juist op aankomt.

Daarbij kunnen wij moeilijk over het hoofd zien, dat juist deze twee boeken, "Tussentijdse balans" en "The Comfortable Pew" als voorbeelden worden genoemd. Al zijn deze boeken heel verschillend, ze hebben iets gemeen. In beiden wordt een poging gedaan de activiteit van de gelovigen en de houding van de kerk te analyseren, al wordt dat in beide boeken heel verschillend gedaan en al zijn de schrijvers in levensopvatting zo wat elkaars tegenpolen. Dat zo'n analyse echter voor kerkmensen niet altijd even prettig is, is te begrijpen en het zou inderdaad de aanleiding kunnen zijn, dat er verzet rijst. Een ieder die kritiek krijgt, is geneigd zich te verdedigen.

Als ons verweten wordt, dat er in ons blad geschreven wordt "in een bepaalde richting, welke men zelf graag wil", dan zouden wij dit zeker niet willen ontkennen. Dit wordt inderdaad gedaan en als zodanig kan men dan ook wel zeggen, dat er sprake is van een zeker "vooroordeel". Mits men dit goed wil verstaan.

Het is maar geen cliché-uitdrukking, als wij zeggen dat wij getuige zijn van een geestelijke verwarring in de wereld. Men zoekt allerwege naar zekerheid, maar de zekerheid is niet te vinden. De unions worden al maar sterker en kunnen de gehele economie van een land stil leggen. De ondernemingen versterken hun posities met samensmeltingen en het opkopen van kleinere zaken. De sociale voorzieningen moeten de onzekerheden van het bestaan wegnemen en tranquillizers moeten de onrust van binnen bij de mens tot zwijgen brengen. En ondanks dit alles bespeurt men overal angst en ongerustheid. Is het dan wonder dat de roep wordt gehoord, dat de kerk toch kerk zal zijn? Want die kerk vertegenwoordigt een hogere macht en als die hogere macht ons nu maar zou willen helpen, dan is er nog hoop.

Het is wel verklaarbaar, dat in de kerk de naklanken van die roep worden gehoord. Wat voor oecumene moet doorgaan is soms een zoeken naar groepsvorming, naar het vormen van massale formaties, waardoor invloed kan worden verkregen. In persberichten dienen de oecumenische organisaties zich aan als vertegenwoordigende zoveel kerkformaties met zoveel leden. Als je een miljoen mensen vertegenwoordigt wordt er eerder naar je geluisterd, dan wanneer je er duizend vertegenwoordigt.

Maar het is de roeping van ieder christen — en daarom ook van een blad als het onze — om telkens weer te zeggen, dat het Christus is Die de nieuwe mensheid en de nieuwe wereld bouwt.

Het is wel gemakkelijk om dit zo neer te schrijven, maar het is moeilijk om dit te beleven. Het is moeilijk om in de verwarring van onze tijd te blijven geloven, dat de Holland doorgaat Zijn nieuwe wereldorde te volmaken. Hij brengt die vernieuwing tot stand, een vernieuwing die alles aanraakt, die alles doortrekt.

Het is daarom zo moeilijk, omdat wij in die vernieuwing een roeping en een plaats hebben. "Zolang de Vader Mij gezonden heeft in de wereld, zo zend Ik ook u in de wereld." Dan blijft die vraag zich maar aan ons opdringen: wat doe ik met mijn leven en wat maak ik ervan? Uit welke geest leef ik?

En als onze briefschrijver meent, dat de schrijvers in ons blad in "een bepaalde richting gaan, die men graag wil", dan kunnen wij niet anders dan hem gelijk geven. Daarin juist menen wij een taak voor een christelijk blad te zien, dat wij elkaar helpen (juist omdat het zo moeilijk is) beter onze taak te zien en te volvoeren. En als wij dan lezen, dat er in een boek op een glad verkeerde manier met de Bijbel wordt omgesprongen, dan moet dit worden rechtgezet, niet uit een behoefte om negatief te zijn, maar omdat de Bijbel het Boek van God is, waarin Hij Zichzelf aan ons openbaart en waarin Hij Zijn reddingsplan ontvouwt.

In deze gedachtengang is voor arrogantie geen plaats. Als die arrogantie er is, dan zoeken wij daarvoor oprecht vergiffenis bij God en mensen. Maar dit moge ons er nimmer toe brengen onze taak neer te leggen.

Dit wil uiteraard niet zeggen, dat wij dan maar de kritiek, die op de kerk wordt uitgeoefend, ook al komt die kritiek uit de ongelovige hoek, naast ons kunnen neerleggen. Het uitgangspunt is echter niet wat "men" van de kerk verwacht, maar wat God van Zijn kerk verwacht. De kerk is Zijn schepping en moet beantwoorden aan Zijn doel, ook al zou dit gaan ten koste van haar populariteit.

D.F.

Grenzen der Overheidstaak

door

Prof. Dr. T. P. van der Kooy

2

Wanneer wij de innerlijke begrenzing der overheidsfunctie zoeken in het beginsel der publieke gerechtigheid, en dan bovendien erop wijzen dat het gerechtigheidsbeginsel ten diepste samenhangt met het liefdegebed, dan rijst de belangrijke vraag of er wel van een specifiek-christelijke politiek kan worden gesproken. Want, zo wordt opgemerkt, ieder weldenkend mens zal de beginselen van naastenliefde en gerechtigheid onderschrijven, maar een christen moet toch de beschikking hebben over een ruimer assortiment van beginselen dan bijvoorbeeld een humanist. Bovendien moet het christelijk leven niet alleen eigen beginselen hebben, maar ook eigen vormen vertonen, een eigen stijl hebben.

Want het christelijk leven moet wel in de wereld zijn, maar niet van de wereld: het moet op een bepaalde manier anders zijn, zodat het concreet herkenbaar is. Dit moet tot uitdrukking komen in ieders persoonlijk leven en in het leven van huwelijk en gezin, kerk en school, beroep en bedrijf,

wetenschap en kunst, spel en sport, recreatie en amusement, maar ook in het leven van overheid en staat. Wanneer wij van mening zijn dat de oude levensstijl verkeerd was, dan moeten wij wel naar de diepte afsteken om ons op de grondbeginselen te beraden, maar dan moeten wij niet in de diepte blijven steken. Wij moeten dan weer met beide benen op de grond komen, en daar nieuwe levensvormen opbouwen, want in het vacuum der vormloosheid kan alleen de chaos van nihilisme en absurdisme heersen, waarin het christelijk leven zich niet staande zou kunnen houden.

In deze trant hoort men tegenwoordig soms spreken, en ik moet er in dit verband op ingaan, omdat sommigen bij dit verlangen naar nadere beginselen en naar concrete vormen in de eerste plaats denken aan de afbakening van vaste grenzen, waar de overheid met haar activiteiten ten opzichte van de rest der samenleving aan gebonden zou moeten worden. In werkelijkheid is het vraagstuk dat hier aan de orde wordt gesteld, natuurlijk veel ruimer. Het gaat mijn omvattingvermogen

sonder twijfel te buiten, maar ik durf er wel iets van te zeggen. In de eerste plaats dacht ik dat wij niet moesten vergeten, dat het beginsel der publieke gerechtigheid wel het leidend beginsel van de overheidsactiviteit is, maar dat de overige fundamentele beginselen die krachtens goddelijke roeping voor het menselijk leven gelden, ook op het overheidsbeleid van toepassing zijn, want het overheidsbeleid is menselijk beleid. De overheid is m.a.w. wel geroepen voor instandhouding en verbetering van de publieke rechtsorde te zorgen, maar zij moet daarbij met religieuze, culturele, sociale, ethische, technische, economische en andere normen rekening houden, al was het alleen maar omdat anders haar inspanning vroeg of laat op 'een mislukking zou uitlopen. Christelijke politieke activiteit is nu mijns inziens in hoofdzaak daardoor gekenmerkt, dat zij het veelzijdig karakter der normativiteit steeds in het oog wil houden, omdat zij weet daartoe van Godswege geroepen te zijn. Zij schuwt het inslaan van wegen van minste weerstand als wegen der ongehoorzaamheid.

In de tweede plaats, wat de vormen van het christelijk leven betreft, meen ik dat wij ons niet moeten laten verleiden tot al te grote bezorgdheid, en tot het overijld vastleggen van (of al te hardnekkig vasthouden aan) als christelijk aangeprezen vormen. Want de vormen ontstaan wel in het menselijk leven als produkt van (meer of minder diepgaande) bezinning op normen, maar zij

worden zelf daarom nog geen normen, in de betekenis van fundamentele beginselen. Want vormen van menselijk leven zijn beslissingen, handelingen en instellingen. Er zijn vormen van menselijk leven die een duurzaam karakter dragen: het is soms moeilijk er weer af te komen. Op zichzelf is dit niet verkeerd: de orde in de menselijke samenleving berust op handhaving van overgeleverde vormen. Maar het kan ook wel eens nodig zijn bepaalde vormen te veranderen, bijvoorbeeld in verband met de verstarrende en ontwrichtende werking die ervan uitgaat in een veranderende situatie. Zij kunnen dan een belemmering zijn voor de verwelklijking van de beginselen. Voortdurende toetsing van de vormen aan de normen is een eis van christelijk leven.

Vervolgens dacht ik dat ook onderscheid moest worden gemaakt naar de aard van de problemen waartegenover wij geroepen zijn onze houding te bepalen. Daar zijn in de eerste plaats de problemen, op de oplossing waarvan de enkeling in belangrijke mate zijn persoonlijk stempel kan zetten. Ten opzichte van die problemen komt een ieder van ons voor de gewetensvraag te staan, hoe hij tot een verantwoorde christelijke oplossing en vormgeving zal moeten komen. Gemeenschappelijke bezinning in geestverwante kring kan daarbij van grote waarde zijn. Enigzins anders ligt het naar mijn mening echter met problemen die zich aan het bereik van

(Vervolg op pag. 2)

NEDERLANDSE MINISTER EN KAMERLEDEN KEUREN HET DAGELIJKS BROOD.

De directeur van een broodcremefabriek in Slidrecht, de heer E. J. Sonneveld, heeft in het perscentrum Nieuwspoor in Den Haag een broodmaaltijd aangeboden aan minister Biesheuvel en de leden van de vaste commissie voor landbouw en visserij in de tweede kamer.

We zien de heer Sonneveld hier samen met Mevrouw G. Brantigam bij de stapel verschillende broden voor deze maaltijd.

Grenzen der Overheidstaak

(Vervolg van pagina 1)

enkelingen, en van kleine gemeenschappen en groepen, onttrekken. Ik denk bijvoorbeeld aan vraagstukken op het gebied van de nationale en internationale politiek. Zeker, op dat gebied zijn ook christelijke staatkundige en maatschappelijke organisaties werkzaam, en zij trachten daar oplossingen te bevorderen die naar hun christelijk inzicht aanbeveling verdienen. Maar in de politiek, en tot op zekere hoogte ook in het bedrijfsleven, in de wetenschap, en op andere terreinen, is van een zekere betekenis dat daar een samenwerking plaats vindt en moet plaats vinden tussen christenen en niet-christenen. Zij bouwen daar gezamenlijk aan dezelfde "cultuurfragmenten", zij staan onder hetzelfde "cultuurgebied", zij hanteren hetzelfde "cultuur-materiaal", zij verkeren in dezelfde concrete "cultuursituatie", en hun arbeidsresultaat vertoont dan ook onderling grote gelijkheid, zo heeft prof. dr. K. Schilder eens opgemerkt. Naar mij wil voorkomen gaat het niet aan, op deze grote terreinen van gemeenschappelijke arbeid altijd te eisen dat de vormen van het arbeidsproduct van de één zich moet onderscheiden van die van de ander. Men zou zelfs kunnen volhouden dat zij daar geen onzekerlijke arbeidsproducten hebben. Zij werken, op elk van die terreinen, aan één groot gemeenschappelijk produkt. Op politiek gebied is dat het overheidsbeleid, dat tot stand komt in een uitgebreide discussie, waaraan alle staatsburgers direct of indirect deelnemen. Zij dragen daarvoor, ook al hebben zij op bepaalde punten hun zin niet gekregen, toch in grote lijnen mede de verantwoordelijkheid.

In het "politiek proces" zal, als het goed is, de houding die de christenen aannemen, en de wijze waarop zij de mensen en de problemen benaderen, in de eerste plaats daardoor zijn gekenmerkt, dat zij zich voortdurend en nauwgezet afvragen, welke fundamentele beginselen, als normatieve aspecten der goddelijke roeping, bij hun politieke activiteit in con-

crete gevallen in het bijzonder tot gelding moeten worden gebracht. Zij zullen zich hoeden voor ideologieën, in de betekenis van schoonschijnende redeneringen, achteraf opgesteld om in het verleden gemaakte fouten te verdoozen. Zij zullen stereotypen vermijden, omdat zij weten dat gebrekkig inzicht en eigenbelang daarin een belangrijke rol spelen. Zij zullen weinig toegankelijk zijn voor idealen en utopieën, omdat zij de verdovende werking daarvan duchten. Zij zullen ook komen tot de afwijzing van allerlei systemen, die op eenzijdige voorstellingen berusten, zoals het kapitalisme, het militarisme, het nationalisme en het kolonialisme. Zij zullen zich bevrijden van complexen als de hegemonie van het westen en de superioriteit van het blanke ras. Zij zullen zich met kritische reserve instellen tegenover allerlei traditionele waarden en tegenover nieuwe "vormen" die zich als "waarden" aandienen. Zij zullen zich keren tegen de machten die zich in fascisme, plutocratie, terreur, corruptie, oorlogshitsing, rassenhaat en klassenbevoorrchting proberen uit te leven. Want zij zullen de waarheid, de rechtvaardigheid, de medemenselijkheid en andere beginselen van menselijke waardigheid willen betrachten, dwars door ideologische en andere staketsels heen. Zij zullen er ook dankbaar nota van nemen, wanneer de bijdragen van niet-christenen het stempel van wijze bezonnenheid en rijpe deskundigheid dragen, en zij zullen zich door hen willen laten terechtwijzen.

Het behoort tot het wezen van christelijke politiek, dat zij een lijn volgt die noch door het liberale, noch door het socialistische beginsel wordt gekenmerkt. Zo zal zij bijvoorbeeld in zaken van sociaal-economische aard noch van ongeremd ingrijpen der overheid, noch van de onbelemmerde activiteit der ondernemers de realisatie der sociale gerechtigheid verwachten. Het feit dat de beide kampen overigens in dit opzicht niet meer zo ver van elkaar af staan als vroeger wel het geval was, en dat zij daardoor misschien in sommige opzichten ook dichterbij het centrum komen, verandert aan de anderlinge verhouding van deze drie politieke groeperingen

niets. Het bestaan van extremistische liberale en socialistische groepen mag voor de christelijke partijen een voortdurende stimulans tot waakzaamheid zijn bij hun samenwerking met de gematigde groepen. Nimmer zal een christelijke partij met een goed geweten de rol van een extremistische partij kunnen spelen. Het christelijk leven verzet zich immers tegen de absolute en relativering van christelijke beginselen. Het streeft ernaar, de onderscheidene normatieve aspecten der goddelijke roeping in de concrete situatie gelijkmatig tot hun recht te doen komen. Een overheidsbeleid, dat door de norm der publieke gerechtigheid is gekwalificeerd, zal dus aan de ontplooiing der sterken niets in de weg leggen, voorzover

die der zwakken daardoor niet in gevaar wordt gebracht. Anderzijds zal dat beleid de persoonlijkheidsontplooiing der zwakken in bescherming nemen, wanneer zij in de knel komt door een al te gretige persoonlijkheidsontplooiing der sterken. Het zal de nood der zwakken verlichten door de sterken te verplichten in die nood mee te dragen.

Wanneer men om specifieke beginselen en vormen vraagt voor het christelijke politiek handelen, blijken zij dus inderdaad aanwezig te zijn. Ik zou zeggen, voldoende om een mensenleven te vullen. Maar van een concrete begrenzing van de overheidsfunctie viel tot dusver niets te ontdekken. In een volgend artikel hoop ik hierop nader in te gaan.

A Very Attractive Farm in the Annapolis Valley. Hay is an important product of the Valley. A good quantity is exported to other provinces and to the U.S.A.

Possibilities for settling in Nova Scotia's Annapolis Valley

Nova Scotia should become a very popular area for the settling of emigrants, especially for those of Dutch origin. Its Annapolis Valley is widely renowned for its fertility and beauty. The majority of Dutch immigrants with farming experience who have settled, esp. in this area of the province, have done very well. Nearby industries promote better markets

for farmers products. In addition to processing plants already established, \$2,000,000 was spent in 1964 only by Scotian Gold Corp., Grave's and Annapolis Valley Canners to establish new plants for the processing and canning of apples, peas, beans, strawberries, green tomatoes, cucumbers etc. Export of farm products overseas is simple and inexpensive as the large port of Halifax is only 70 miles away.

Farms are still available in the Valley, esp. in the Kentville area where there is a healthy Christian Reformed Church. The prices of good farms are still low when compared to other areas of Canada; but this period of striking such bargains will be short, as under the influence of growing

WEEKLY REPORT OF THE NIAGARA CHRISTIAN HOCKEY LEAGUE

Scores of Final Games:

Feb. 1	Hamilton	1	—	Wellandport	6
" 1	Brantford	2	—	St. Catharines	0
" 8	Brantford	1	—	Welland Jct.	1
" 8	Welland Jct.	1	—	Wellandport	2
" 10	Hamilton	0	—	Welland Jct.	2

Final Standings:

	GP	W	L	T	F-A	Pts.
Wellandport	16	9	5	2	56-30	20
St. Catharines	16	8	6	2	57-43	18
Brantford	16	8	6	2	50-43	18
Welland Jct.	16	7	6	3	42-44	17
Hamilton	16	3	12	1	49-91	7

The Top Ten:

1. Jerry Teeuwssen, St. Catharines	13	16	29
2. Julian Butyniec, Welland Jct.	14	13	27
3. John Colyn, Wellandport	9	13	22
4. Cecil Damm, Welland Jct.	13	8	21
5. Henry Huizinga, Wellandport	11	9	20
6. Jim Osinga, Brantford	11	7	18
7. Doug Sullivan, Hamilton	7	8	15
8. Joe Schatz, Hamilton	7	8	15
9. Frank Osinga, Brantford	6	8	14
10. John Ludwig, Hamilton	4	10	14

Playoffs, Series A, Best of Five Semi-finals:

Mon. Feb. 15	Brantford at Wellandport
Wed. " 17	Wellandport at Brantford
Mon. " 22	Brantford at Wellandport
Wed. " 24	Wellandport at Brantford (If necessary)
Mon. Mar. 1	Brantford at Wellandport " "

Playoffs, Series B, Best of Five Semi-finals:

Mon. Feb. 15	Welland Jct. at St. Catharines
Wed. " 17	St. Catharines at Welland Jct.
Mon. " 22	Welland Jct. at St. Catharines
Wed. " 24	St. Catharines at Welland Jct. (If necessary)
Mon. Mar. 1	Brantford at Wellandport " "

prosperity, prices begin to catch up with economic prospects.

Practically any type of farming is possible and successful in Nova Scotia, if well managed. The apple industry holds a favorable future for the grower. Nova Scotia milk prices are exceedingly rewarding for the dairy farmer; as a matter of fact, they are rated with the three top areas of Canada. Diversified farming holds the best possibilities. The average Dutch farmer prefers orchards with beef cattle or cash crops with dairy and hogs. These types of mixed farming hold a prosperous future for the farmer.

The Nova Scotia Farm Loan Board is a uniquely workable and efficient organization for the farmer in his primary steps. The following example will acquaint you with its type of support and with the necessary potential required to purchase a farm in Nova Scotia under the Farm Loan Board. Say a farm is valued at \$12,000, not including stock and equipment. Of the Dutch settler 1/4 of this amount is required in cash, not more, even though stock and equipment are worth \$6,000 which brings the total price of the farm to \$18,000. The Farm Loan Board would loan \$15,000 to the applicant. The above figures would change in accordance with the price of the farm. The minimum amount of cash which is always required is \$2,500, and the maximum amount loaned to one person, younger than 55, is normally \$30,000. For a father working in partnership with his sons, this last amount can become higher according to the number of persons involved.

The background of this very favourable arrangement for Dutch settlers lies in an agreement of the Nova Scotia Farm Loan Board with the Dutch Government. This

makes it possible that the Board can grant a larger loan to people of Dutch origin. If, for example, a Dutch settler wants to buy a farm valued at \$30,000 including stock and equipment worth \$5,000, the amount needed as downpayment would be \$5,000 while a non-Dutch settler would need \$15,000 cash to buy this farm through the Farm Loan Board, plus a half percent more interest on the amount outstanding.

We give you this information, because we feel it is of great importance to prospective settlers and also for the development of our church-life in the beautiful Annapolis Valley. Many would certainly want more information. Feel free to write to Mr. F. Van-Weekeren, Sheffield Mills, Kings Co., N.S. And be on the look-out for farming opportunities advertised in future issues of this paper.

EMIGRERENDE NEDERLANDERS

Volgens een bericht van de Informatie-Dienst van de Nederlandse Ambassade in Ottawa emigreerden 8,100 Nederlanders in 1964. Daarvan gingen 2,500 naar Australië, bijna 2,000 naar Canada, ongeveer 1,800 naar de Verenigde Staten, 900 naar Zuid-Afrika, 660 naar Nieuw Zeeland en 150 naar Brazilië. De overigen gingen naar verschillende andere landen. In totaal emigreerden in 1963 6,800 mensen.

Men verwacht dat in 1965 de emigratie ongeveer dezelfde omvang zal aannemen als verleden jaar. Ter vergelijking moge dienen, dat in 1952 negen en veertigduizend Nederlanders hun vaderland verlieten.

LAAT DE KLM U DIT JAAR NAAR NEDERLAND BRENGEN

Gedurende het grootste deel van dit jaar zullen de bijzonder voordelige 21-daagse excursietarieven van kracht zijn.

Voor reizen van langere duur kunt U profiteren van het "off-peak" economie-tarief.

Als U vanuit het westen van Canada reist kunt U nog meer besparen als U voordeel trekt uit de trein/vliegtuig tariefcombinaties. In plaats van naar Montreal te vliegen, neemt U de trein.

Bestel de Air/Rail folder door middel van de coupon in deze advertentie. Het "Vlieg nu - Betaal later" systeem van de KLM stelt U in staat na betaling van een laag bedrag — vaak niet meer dan 10% en de rest over een groot aantal maanden verdeeld — genoeglijk naar de Nederlandse gezelligheid te vliegen.

Enkele Tarieven:

	21-daags excursietarief	"off-peak" economietarief
Montreal	\$346.90	\$443.90
Toronto/Hamilton	386.90	483.90
Winnipeg	462.90	559.90
Edmonton/Calgary	546.90	643.90
Vancouver	566.90	663.90

RAADPLEEG UW REISBUREAU !

COUPON

☐ Ik wil graag Uw uitgave "VOGELVLUCHT" vier maal per jaar ontvangen

☐ Stuur mij a.s.b. Uw AIR/RAIL FOLDER

NAAM:

ADRES:

WOONPLAATS:

ZEND NAAR:

Afdeling reisinlichtingen KLM,
635 Dorchester Blvd. West, Montreal 2, Que.

HD

Voor Meubelwerk

o.a. Sjoelbakken, Boekenkasten, Tafels, Bloemenstandaards, etc.

en Refinishing van Meubilair

is het adres:

HERMAN TJOOTINK

10 Fletcher Ave., Vineland, Ont.
Telf.: LO 2-5284

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier A.o. 1860

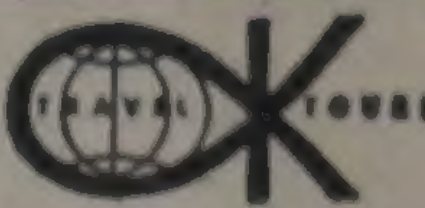
Imported by: VAN'S Imp. Ltd.,
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

Lambert Huizingh

Accredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits

9 Harriman Rd.,
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

REISBUREAU

Bel of schrijf

In Sarnia
THEO HEIKAMP
133 N. Front Street
ED 6-6169

In Toronto
JOANNE V. D. SPEK
697 Bay Street
EM 6-9488

O.K. JOHNSON & CO. LIMITED
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Reva. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.

Subscription price: \$5.00 per year.

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezersessen,

Februari is in dit land de maand van St. Valentine en, lieve help, of ik dat ook gemerkt heb! Om te beginnen: vanmorgen op bed kreeg ik een kaart onder m'n sla-perige gezicht gedrukt, die alle kleuren van de regenboog vertoonde en de hartroerende spreuk: "You're my Valentine, honey, I am yours!" Nee, die kaart was niet van mijn "everloving husband", dat heb ik mis, maar van mijn jongste. Een stoere kleine knaap, die op de leeftijd is, dat hij in z'n moeder het ideale vrouwens ziet. (Helaas, die glorie-periode gaat ras voorbij!)

Dan ben ik tot de ontdekking gekomen, dat ik een flinke taak op me genomen heb door weer te beginnen met die verzoeken om pen-vriendschap voor onze jongelui. Na de laatste Schermerlamp volgde een week, waarin dagelijks brieven uit de bus rolden, allemaal van mannen en meisjes, die naar een leuke Valentine uitzien. Dat werd een uitoekerij, zeg, ik heb er een rimpel van gekregen! Het blijkt wel, dat de groep boven de 25 het nog steeds niet gemakkelijk heeft in dit opzicht. Komt dit ook niet, doordat ze zich wat te oud voelen voor de Y.P.S.? Gaan ze daar niet meer heen, dan komen ze langzamerhand buiten de grote kring te staan. Een andere reden is, dat alleenstaande immigranten nogal vlot van woonplaats veranderen en zo nergens een kans hebben om wortel te schieten. Sommigen zien er geen been om van Nova Scotia naar British Columbia te verhuizen!

Ben van de brieven, die ik ontving, was — believe it or not — in het Fins geschreven: het antwoord van een meisje op het verzoek t.b.v. een Finse jongeman in deze rubriek. Gelukkig kan ik, met de nodige horten en stoten, brieven lezen in vier talen, vijf zelfs, als je het Fries ook een taal durft noemen. Maar Fins is Spaans voor Uw Saskia. (Zonder twijfel een gebrek in haar opvoeding.) En nu geef ik U te raden, wat onze redakteur op deze brief aantekende... "Gefeliciteerd! Ziet U nu, hoe groot het vertrouwen is, dat de mensen in U stellen?" Ik stond perplex. Wat een zeldzaam staaltje van ironie. Maar hij rekende niet met het feit, dat vrouwen niet voor één gat te vangen zijn. Reeds de volgende dag had ik een charmante Finse opgeduikeld, die me een vertaling beloofde. (Aha, Mr. Editor, wat zegt U nu?) (Ik zeg opnieuw: Gefeliciteerd! Ziet U nu hoe groot — terecht — het vertrouwen is, dat de mensen in U stellen! Red.)

Al met al ben ik aan het uitkijken naar een secretaris, die 26 talen spreekt, waaronder Esperanto. Calvinist-Contact staat voor niets, dat weet U. En als wij kunnen meewerken om onze lezers aan een partner voor het leven te helpen, dan doen we dat met plezier.

Alleen hoop ik, dat ieder, die van deze Schermerlamp-service gebruik wil maken, goed begrijpt: het risico komt voor zijn of haar eigen rekening. Ik doe mijn best om me een indruk te vormen van de schrijvers van deze brieven om te-leurstellingen zoveel mogelijk te voorkomen. Maar tenslotte kan ik toch ook slechts afgaan op wat zij van zichzelf wensen te vertellen.

Het is een feit, dat er altijd een kans is van persoonlijk-gekwetst-worden, als je contact opneemt met een onbekende, misschien duizend mijl van je verwijderd. Echter ga ik van de veronderstelling uit, dat iedereen in deze groep oud en wijs genoeg is om zichzelf in elke situatie te handhaven. En is de kans op een vriendschap, en misschien meer, dat kleine risico niet waard? Ik ben ervan overtuigd, dat de meeste van onze "verstokte vrijgezellen" alleen zo verstokt zijn, omdat ze nimmer de kans hadden om met een geschikt meisje kennis te maken! Hetzij door hun werk of door andere omstandigheden. Dit is een van de verdrietige dingen in ons immigrantenleven.

Ja, wie zelf al jaren getrouwd is, denkt hierover niet vaak na. Het probleem raakt hem niet en dan, het is maar moeilijk om je in andermans bestaan in te denken. Zelfs al is die ander je eigen zoon of dochter. Ik kan U echter verzekeren, dat hier een probleem van formaat ligt, soms zo groot, dat het aan jonge mensen de geloofs-blijdschap kan ontnemen. In hun eenzaamheid voelen zij zich zo'n beetje alsof ze "uit God's hand gevallen" zijn. Zij kijken om zich heen naar de jongens en meisjes, die in hun clubs een genoeglijke tijd hebben. En zij kijken naar de getrouwden van hun eigen leeftijd, die in een min of meer gelukkige zelfverzekerdheid hun weg gaan. En zij weten zich in beide gevallen een buitenstaander. Want de groep, waartoe zij behoren, is zo dun over Canada uitgesmeerd, dat je nauwelijks van een "groep" kunt spreken....

Ik wilde wel, dat wij meer voor deze immigranten konden doen dan hun zo op hoop van zegen een adresje sturen. Maar dat is nu precies het enige, dat we kunnen doen. Van de contacten, die via deze rubriek werden gelegd, heeft God in Zijn goedheid reeds een tiental willen bekronen boven bidden en hopen. Zulke mensen hebben me later geschreven, dat ze hierover in nederige dankbaarheid verbaasd stonden. Maar is liefde niet altijd een wonder? De christen, die — langs welke weg ook — dit geschenk ontvangen heeft, zal er zijn leven lang dankbaar voor zijn!

Zo gaan we met frisse moed verder. Deze week heb ik drie jongemannen, die naar een correspondentie-vriendin uitzien. No. 1 is een farmer in Nova Scotia, 26 jaar oud. Hij zoekt een aardig Chr. Reformed meisje, wat jonger dan hij zelf is. Hij schrijft: "De Dutch girls zijn hier schaars". Hoe kan hij het uithouden daar! Correspon-

dentie in het Hollands of in het Engels, please.

No. 2 is department manager in een store, Chr. Reformed, 28, woont in Alberta. Hij schreef me een sympathieke brief, waarin hij vertelde al eens eerder een poging gedaan te hebben om langs schriftelijke weg een meisje te verwerven. Maar "so far no luck". Misschien deze maal?

No. 3 werkt ook in een store, Chr. Reformed, 34 jaar, woont ook in Alberta. Hij beschrijft zichzelf als: 5 ft. 4 lang, donker, houdt van lezen, muziek en reizen. Hij heeft een behoorlijke schoolopleiding en vraagt briefwisseling in Engels of Hollands. Alle antwoorden op bovenstaande verzoeken, vergezeld van 20 cent aan postzegels, aan "De Schermerlamp", c/o Calvinist-Contact.

De lezers, die nu met aarzeling of enthousiasme aan een briefwisseling gaan beginnen, zou ik willen adviseren: schrijf eerlijk over jezelf, over je werk en je interesses. Bovenal: houd de correspondentie op een basis van neutrale vriendschap, totdat je je penpal in levende lijve hebt ontmoet! Zo licht kun je de vergissing begaan om verliefd te worden op een leuke foto, die je ook maar weinig vertelt over de persoonlijkheid van de schrijver. Je teleurstelling bij een ontmoeting kan dan wel zo groot zijn, dat je nooit meer aan een dergelijke onderneming durft te denken. Ben je echter zo verstandig om niet op hol te slaan, dan kan het gebeuren, dat je later prettig verrast wordt. Wees niet bang om aan meer dan één persoon tegelijk te schrijven. En nog iets: zodra je overtuigd bent, dat een penpal voor jou geen geschikte vriend is, moet je de briefwisseling afbreken. Het zou een slappe strek wezen om haar of hem aan het lijntje te houden. Indien ergens, dan geldt hier de gulden regel: Behandel de ander, zoals je zelf behandeld wilt worden. Als je maar in het oog houdt, dat je ook voor dit hoofdstuk van je leven verantwoordelijk bent tegenover God, dan zul je vast niemand kwetsen door egoïsme of achte-loosheid. Ik wens jullie geluk!

Tegen de tijd, dat U deze Schermerlamp leest, is St. Valentine's Day al haast weer vergeten, maar op dit ogenblik wordt het publiek platgegooid met bestrikte en bloemde harten. Toen ik pas in Canada was, meende ik, dat dit een feestdag was ter ere van een Saint Valentine, maar nee, het heeft niets te maken met een heilige. Het is een oud-Engelse gewoonte en waar die oorspronkelijk vandaan kwam, heeft blijkaar nog niemand kunnen ontdekken.

Hoe denkt U erover? Ik vind het een alleraardigst gebruik, dit verwennen van geliefden op de 14de februari. En geloof maar, dat ik het in ere zou houden, als ik in dit land was opgegroeid! Te laat, te laat... mijn geliefde vind het nonsens. Toen ik een zachte wenk in deze richting gaf, merkte hij op: "Wat moet jij nu met zo'n hart? Je hebt mijn hart elke dag van het jaar" Zijn die mannen niet akelig nuchter?

Hoewel er massa's mensen zijn, die er anders over denken, kunt U mij boeken als een voorstander van zulke grapjes als Moederdag, Vaderdag en St. Valentine's Day. Het argument, dat er tegen aangevoerd wordt, luidt: een handige

Put the lamp of God in the World of Learning

The Association for Reformed Scientific Studies has pledged to promote Scripturally directed learning. Therefore she wants to place the lamp of the Word of God in the world and especially in the world of learning at secular universities. The ARSS clings to the cross, where sin is washed away and fools learn wisdom. Help the ARSS bring bright, Christian perspectives to many on and off the campus. Help the ARSS keep the light burning across the North American Continent.

Already in 1965 twenty-four applications for full membership have been received. Why not send in your application too. Or become an associate member for (only) \$10.— a year. The ARSS also welcomes special gifts for its present program or for its future Scientific Institute. The \$5000.— deficit for 1964 has been erased thanks to your willing response. But we want to double our efforts in 1965. We can only do this with God's help and your generous support. Please note our address for all correspondence:

THE ASSOCIATION FOR REFORMED SCIENTIFIC STUDIES
729 UPPER GAGE AVENUE, HAMILTON, ONTARIO

stunt van de zakenlui, leidt tot als ze dat was op de dag, dat hij geldverspillen enz. enz. Hoe juist gezien: je kunt alles overdrijven... Maar het leven is zo grimmig en haarfijn-uitgebalanceerd geworden, dat het gewoon een verademing is, wanneer je eens iets kunt doen louter omdat je er plezier in scheidt. Het meedoen aan zo'n gebruik hoeft toch niet veel geld te kosten? Op de attentie komt het aan! En die kan bestaan uit een geestige kaart met bloemen, een boek, een grammofoonplaatje, een doos zeep, Dingetjes, die men niet zo gauw voor zichzelf zal kopen.

Natuurlijk, in elk goed huwelijk weet de vrouw, dat ze het hart van haar man bezit, — en het is een Valentine's hart, warmrood van liefde! — maar dit neemt niet weg, dat ze het toch verdraaid leuk vindt, als hij het ook eens laat blijken. Op een hartveroverende manier. (Dit kunnen alle nuchtere echtgenoten, de mijne inbegrepen, in hun zak steken!) Want al wordt een vrouw tachtig jaar en heeft ze haar gouden bruiloft achter de rug, niets zal haar zo tot in het puntje van haar hart roeren als de kleine persoonlijke attentie van de man, aan wie ze zich eens "for better and for worse" gegeven heeft. Zo zijn vrouwen nu eenmaal: onverbeterlijk sentimenteel.

Soms vraag ik me af of de kunst van het leven onder ons verloren is gegaan op het ogenblik, dat wij in dit land aan wal adapten, vastbesloten ons hier een bestaan te bouwen. We zijn zo vreselijk serieus bezig met onze eigen zaken en met die van kerk, school, bond en society... we hebben slechts tijd voor werk en meer werk, plannen en vergaderingen. Met die "we" bedoel ik voornamelijk de mannen, want onder al deze bedrijvigheid — hoe waardevol ook in zichzelf — is het de vrouw, die het gelag betaalt: zij mag alleen thuis zitten en op de kinderen passen... Dat duurt een winter lang, weet U.

Daarom: ik wil graag deze gelegenheid benutten om elke roodbloedige echtgenoot erop te wijzen, dat zijn vrouw ook nog iets anders is dan een partner, een huishoudster,

een kinderverzorgster. Zij is in de allereerste plaats zijn liefste, zo hand-in-hand met haar voor de preekstoel stond! Als ze om deze tijd van het jaar wat lusteloos en licht geirriteerd is, mag hij zich op weg naar de zoveelste belangrijke vergadering wel eens afvragen: laat ik haar niet teveel aan haar lot over-Zeker, hij werkt zelf hard en mag dus verwachten, dat zij ook haar portie bijdraagt. Als ze tenminste goed gezond is. Maar zelfs een sterke plant heeft bijvoeding en tedere zorg nodig, als ze bloeit... En neem een raad van Uw Saskia aan: wie een bloeiende vrouw wil hebben, en houden, moet haar behandelen als was ze zo'n plant. Dan zal hij tot zijn verwondering ontdekken, dat ze in de zon van zijn glimlach bergen kan verzetten.

Droevig, is het niet, hoeveel mannen niet beseffen, dat zij tegelijkertijd ook zichzelf een opkikkertje geven, wanneer ze hun vrouw verrassen. De beste manier

is dan natuurlijk: stilletjes voor een babysitter zorgen en haar een avond mee uit nemen. Helemaal eruit. Met een gezellig etentje "in de stad" en een concert of een goede show. Dit kunnen de meeste immigranten niet vaak doen, omdat ze nog op hoge lasten zitten. Maar zo'n uitje, een paar maal per jaar, is beslist geen luxe. In mijn opinie is het een uitstekend hulpmiddel om je huwelijk jong te houden en dus een uitgave, die alleszins verantwoord is.

Tot wintermoede C.C.-lezers zou ik willen zeggen: probeer dit recept maar eens. Het is gratis. En U hoeft er niet mee te wachten tot het weer 14 februari is... Afgaande op wat deze vrouw er van gezien heeft, is het een mirakels goed recept.

Met hartelijke groeten,

Uw SASKIA

P.S. Net komt mijn echtgenoot thuis met een bos bloemen. Voor Valentine. Dat is weer 1—0 voor het sterke geslacht! S.

Dit was meeleven

Op 14 augustus 1964, na een periode van hard werken om het hooi binnen te krijgen, is bij een van onze jonge farmers, Mr. G. Van Soelen, R.R. 2, Dunnville, in het holst van de nacht de barn afgebrand, oorzaak onbekend, met totaal verlies van de hooi-oogst, terwijl ook nog verschillende beesten die op stal stonden levend verbranden. Een hele tegenslag voor een betrekkelijk pas beginnende farmer.

Terwijl Mr. Van Soelen zich het hoofd brak over de vraag hoe

alles voor elkaar te krijgen voor de komende winter, hebben de andere farmers van onze gemeente in alle stilte een actie op touw gezet om hem te helpen. En toen dan ook de nieuwe barn kant en klaar was, is het feest geweest voor Mr. Van Soelen en zijn vrouw. Want op 14 oktober kwamen de farmers van Wellandport met elkaar opzetten om de nieuwe, maar lege hooizolder op te vullen. Een lange rij van hooiwagens wachtte om geleegd te worden (zie foto). Met elkaar was het grote werk gauw gebeurd. "Hay-day"

1964 was een dag voor Mr. en Mrs. Van Soelen om nooit te vergeten. Het was een fijn blijk van daadwerkelijk meeleven in onderling hulpbetoon. Het is goed om in een wereld van egoïsme ook eens van zulke dingen te horen. Op de tweede foto zien we enkele van de vrijwilligers bezig de gewaardeerde lading weg te stouwen op de bestemde plaats. Met hartelijke groeten, en dank voor plaatsing,

Hoogachtend,
Rev. P. Van Egmond.

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
no'aris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Buying or Selling Real Estate?

CALL
JOHN VANDERVINNE
241-9171
Member Toronto Real Estate Board
Repr. GEORGE GETHING
REAL ESTATE
REXDALE, ONTARIO

GAAT U NAAR Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
Debroek (president), F. Guillaume,
en A. H. Venema (secretary).

pany Ltd., Hamilton, Ont.
hed Friday every week.
before date of issue.
\$5.00 per year.
addressed to the office of
Station B, Hamilton, Ont.
viewpoints of the authors and
tion of the editors.
le for the loss of any manuscript,
ther accepts no responsibility for
ries in this weekly are imaginary.
hout permission of the publisher.

Ouders en Kinderen

door Adriaan Peetoom, B.A.

In de voorgaande artikelen heb ik geprobeerd aan te tonen dat de gangbare meningen over de verhouding school—ouders het zwaartepunt verplaatst hebben van de verantwoordelijkheid van ouders naar die van experts in onderwijs. We hebben ook gezien hoe aan die situatie de ouders vaak schuldig zijn.

Wat kunnen wij als christelijke ouders daar nu aan doen? Wij willen in dit artikel een begin maken met deze vraag te beantwoorden.

Laten we de vraag eens wat anders stellen. Wat kunnen wij doen als ouders om onze kinderen zo op te voeden, dat zij minder vatbaar zijn voor alles wat de wereld te bieden heeft? Hoe kunnen wij onze kinderen onderscheid bijbrengen?

Nu zouden wij weer gemakkelijk in een valstrik terecht kunnen komen bij de beantwoording van deze vraag, indien wij de methoden van de wereld adopteren. Immers onze neiging is zo vaak om te zoeken naar een theorie, en overtuiging, die onfeilbaar is. Als we maar op deze of gene manier onze kinderen opvoeden, is succes gegarandeerd. Zo redeneert de wereld, en zo hebben wij ook de neiging onze problemen op te lossen. Het pseudo-wetenschappelijk denken in de wereld speelt vaak een grote rol in ons denken.

We moeten echter rekening houden met het feit dat al onze werken met zonde bevelikt zijn. Zonde speelt een rol in beide, de wensen en praktijken van ouders en in het gedrag van kinderen. Elk inzicht en elke methode, hoe schriftuurlijk ook, gaat gebukt onder de invloed van zonde. Zelfs als wij als ouders onze kinderen volmaakt konden opvoeden, wil dit toch niet zeggen dat onze kinderen volmaakt zijn. Een eenvoudig voorbeeld illustreert dit. Het hoofd van een middelbare school vertelde mij, dat in zijn gezin veel gelezen wordt. Hij en zijn vrouw hebben van jongsaf gelezen, en hebben ook alles gedaan wat mogelijk was hun kinderen het leesgenoegen bij te brengen. Twee van zijn kinderen zijn hartstochtelijke lezers, maar de derde leest nooit. Waar ligt dat nu aan? (1).

Dit betekent natuurlijk niet dat wij fatalistisch de zonde en de gevolgen van zonden in onze gezinnen af moeten wachten. Het spoort ons juist aan tot activiteit. Maar we zullen toch moeten vasthouden dat wij niet zoeken naar begeesterende en meeslepende theorieën die onze problemen oplossen. Alle suggesties in deze artikelen zult U dan zelf ook moeten toetsen aan Uw eigen praktijk, en geen van deze suggesties heeft gegarandeerd succes.

Nog een andere kant van de vraag moet belicht worden. Er zijn onder ons mensen die dit hele probleem op een negatieve manier oplossen. Ze weren uit huis alles wat in hun ogen niet zuiver (en zondeloos?) is. Hun lievelingsbladen uit Holland worden wel gelezen, en natuurlijk De Wachter, of C.R.M., of C.C. Een Canadees dagblad komt hun huis niet in. Tijdschriften en Engelse boeken zijn uit de boze. T.V. is in deze huizen niet te vinden, en de radio wordt alleen gebruikt voor het nieuws. Als bescherming worden de kinderen, waar mogelijk, naar een Christelijke school gestuurd; als ze 16 zijn worden ze van school gehaald om verdere insputtingen met werelds vergif te voorkomen. Vrienden uit andere dan eigen kerk-kringen worden geweerd, en zelfs sommige kerkvrienden verdacht. Het woord echt-gereformeerd (en soms: echt-vrijgemaakt) wordt bijna dagelijks gebruikt. Om kort te gaan, een muur wordt opgetrokken om het leven van deze gezinnen.

Binnen deze muur is ook vaak te vinden een harde discipline. Wij zullen allen wel eens te maken gehad hebben met vaders die probeerden de zonde uit hun jongens te slaan. Ik hoorde eens een vader beweren dat een regelmatig pak slaag meer deed voor de spijvertering van z'n kinderen dan de zogenaamde vitaminen, die alleen maar in de satanische hersenen van geleerde heren te vinden waren. Denk niet dat ik overdrijf; hij meende het.

Ik heb in de bovenstaande tekening de lijnen wat scherper getrokken dan de praktijk toont. Er zijn echter tal van min of meer heldere sporen van deze overtuiging onder onze mensen te vinden. Een paar grappige voorbeelden van dit soort overtuiging werden me onlangs verteld.

Iemand vertelde me, dat enkele jaren terug een paar oudere dames ongerust werden toen ze kinderen na kerktijd Engels hoorden spreken, op zondag nog wel. Ook haalde iemand eens woorden van Jezus aan in een bespreking, en liet de aanhaling volgen met de triomfantelijke opmerking: en Jezus zei dit in het Hollands!

Nu kan ik met deze ouders sympathiseren. Er is zo veel om ons heen dat vreemd is en vijandig schijnt. De problemen van immigratie zijn onder ons welbekend, en lijken soms te moeilijk voor oplossingen.

In Calvinist Contact van 5 februari vinden we en ingezonden van Mr. G. C. Vandenberg die optimistische geluiden laat horen over de mogelijkheid voor ons allen om Engels te leren. Ik ben zelf

zo optimistisch niet. Ik denk dat wij rekening zullen moeten houden met het feit dat over een jaar of 30 een weinig, maar regelmatig gebruik van de Nederlandse taal een vereiste zal zijn, speciaal in stadsgemeenten. Ik denk alleen al aan het feit, dat velen onder ons nooit meer in staat zullen zijn de juiste "kleur" van veel Engelse termen te leren. Om een voorbeeld te noemen, het woord "genade" heeft voor ons vele schakeringen, herinneringen en toepassingen, gevoed door prediking en ervaring. Het Engelse woord "grace" zal dit voor velen nooit krijgen. Ik kwam als 19-jarige jongen naar Canada, heb een universitaire opleiding en beheers het Engels goed. Toch zing ik liever Hollandse psalmen dan Engelse, ook al zijn de Engelse psalmen vertalingen van de Hollandse.

Hier ligt dus een immigranten-reëliteit. Een realiteit waaruit een negatieve houding wel te begrijpen is.

Het is echter een doodgevaarlijke houding. De kinderen uit zulke gezinnen staan aan ernstige gevaren bloot, menselijkerwijs gesproken. Niet alleen wordt hier de spot gedreven met het "in de wereld—niet van de wereld zijn", de duivel lacht in zijn vuist. Vroeger of later zullen de opgroeiende

kinderen te maken krijgen met en situatie, door hun ouders hun als zondig voorgesteld, die echter niet zondig blijkt te zijn. Vooral als een van de kinderen gevoel en aanleg heeft voor literatuur, en hij in de gaten krijgt (door schoolinvloed meestal) dat er een vreugde is in het lezen van mooie dingen, zal hij door zo'n voorbeeld achter de hele levenspraktijk van z'n ouders een vraagteken zetten. Hoeveel jonge mensen zijn in de laatste jaren niet verloren gegaan voor de kerk, doordat zij het leven niet aan konden en als ze buiten de beschermende muren kwamen? U zult allen wel voorbeelden kennen.

Hoe vaak gebeurt het ook niet dat mensen die in Holland het zo nauw nemen met het leven, nu in dit land opeens een vrijbrief schijnen te hebben om overal maar van te genieten?

Ik hoop dat U het met me eens bent dat een negatieve houding niet wenselijk is. We zullen daar in volgende artikelen nog wel eens op terug komen.

(1). Dit is alleen een voorbeeld om aan te tonen dat goede bedoelingen plus goede praktijken niet altijd goede resultaten opleveren. Over de hele kwestie van lezen en leesgenoegen komt een apart artikel.

Lezers Schrijven

For the handicapped and sick among us

Calvinist-Contact has been for years the medium through which many problems were discussed, and has proven to be valuable reading material for many. However, a small minority among us received very little attention. One reason being, I think, the small number of persons in this minority. The minority I am writing about is the group of physically or mentally handicapped persons among us. For the last mentioned I think "Salem" is or will do much in future to help these people.

Since Calvinist-Contact is read in many Christian homes in Canada and in the U.S.A., I thought of a section in this paper for the handicapped and persons under the burden of some chronic illness. In this section experiences could then be related or problems discussed. This, it seems to me, could be of much interest and value to those concerned. We could learn of someone else's experiences in overcoming problems which come along with a certain handicap. This column could also serve as a place where one person meets another interested in the same hobby, or where in future a checker or chess mail tournament could be started.

I am sure children with some illness or disability would be happy if their names were mentioned in this column so that a postcard or stamps could be sent to them. In general, this column would be a means through which the loneliness of some could be made easier to bear, problems solved or put in a different light, and Christian Love be offered to our neighbour. I am very thankful to the editor of this paper for his willingness to offer space for this. Let us hear from one another from time to time.

John A. W. Eisen.

ZENUWZWAKTE?

Moe, down, onrustig, angstig, opvliegend, kouwelijk, onredelijk, huilbuien, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Op grond van onze 38-jarige ervaring garanderen wij volledig herstel als U een goede kuur neemt van onze onsch. geneeskruiden nr. 3. Desgew. blanco verpakt. Ook voor alle andere slep. ziekten de allerbeste gift.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. A \$18.00 bij vooruitbetaling.)

Meldt Uw ziekte en klachten aan Kruidenhuis "FLORA" Westersingel 40, Groningen, Ned.

DOUWE EGBERTS Coopvaert

Zachte geurige pijptabak

P53

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

- 1 KWALITEITS-ZADEN
- 2 IN SPECIALE VARIETEITEN
OOK HOLLANDSE SOORTEN
- 3 LIGGEN HIER OP U TE WACHTEN

Holl. of Eng. Prijscurant, met kleuren-foto's, op aanvraag geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS

WEST FLAMBORO, ONT. (near HAMILTON)

IK WIL GEEN KIND PER LUCHTPOST

door M. Van Nuis-Zuidema

(9)

"Is 't heus? Zie je wel, dat zit ons gewoon in 't bloed. En die Ad van jullie, als je die soms hoort praten... Ikzelf heb er ook m'n dromen over gehad hoor. Als ook Kooos had gewild, was ik zo gegaan. Maar ja hè, hij met z'n archieven en zijn oudheidkunde. Emi, ik wilde hem wat graag hebben, en... lach niet... maar ik heb ook wel een heel klein beetje achter hem aan gelopen. En toen 't zover was... Een keer hebben we het over emigreren gehad en toen is hij heel duidelijk geweest. Als ik dat wilde... dan moesten we het meteen maar uitmaken. Emi, je zult het misschien niet geloven, maar heel m'n hart verlangde ernaar, omdat bij ons thuis de jongens ook al waren gegaan. 't Slaat gewoon van geslacht op geslacht over... Maar ik heb er met geen woord meer over gerept."

"Maar vond u 't dan niet erg voor uw ouders? Als Ank wegging, zou 't voor mij geloof ik hetzelfde zijn alsof ik haar naar 't kerkhof moest brengen."

"Nee, nee, nee, toen de jongens weg wilden, heb ik dat helemaal begrepen. En vroeger ikzelf? Ja, ik hield er veel van mijn vader en moeder... maar als dat verlangen steeds in je trekt... Maar hoe zit dat met Ank?"

"Och, waarschijnlijk gaat het niet eens door. U moet maar nooit laten merken at u er iets van weet, maar Berny heeft haar gevraagd. Eerst was hij zogenaamd een pen vriend."

"En?"

"'t Was net de ochtend van de verhuizing. We zaten midden in de rommel toen zijn brief kwam. Ik was woedend. Ja, en nu heeft ze het afgeschreven. Ze zegt, omdat ze toch niets om hem geeft."

"Of... is 't om jou, Emi?"

Emi haalt haar schouders op. "Dat geloof ik niet."

"Kind, ik begrijp dat het voor jou nog veel moeilijker is dan voor ons, maar... je moet je kinderen toch niet in de weg staan. Het kan immers Goda weg zijn?"

"Vindt u, tante? Uit de veilige beschutting van ons calvinisme hier, laat ik het maar even zo noemen, naar zo'n heidens land? Het is bij Lot af."

"Tut tut tut, daar ben ik het niet mee eens hoor. Canada..."

"Nu ja, in Canada ligt het natuurlijk iets anders. Maar er trekken er genoeg weg naar landen, waar kerk noch godsdienst is."

"Misschien moeten ze gaan, omdat daar voor hen een roeping ligt. Het zedingsbevel..."

"Ja ja, maakt u het maar weer mooi."

"Nou, heb je wel eens nagegaan hoeveel emigrantengroepen kerken hebben gesticht daar waar nog niets was?"

Peinzend kijkt Emi naar buiten. Het is natuurlijk allemaal wel waar. Ze denkt weer aan de kaart van tante Claartje: Wij hebben hier geen blijvende stad. Maar dan dringt zich met kracht ook weer de gedachte aan haar op, dat Ank weg zou gaan. Voorgoed. O ja, en dan Ad ook nog maar...

"Nu, ik heb er niets van in mijn bloed, tante. Geen greintje, en ik hoop dat mijn kinderen er ook nooit mee aan zullen komen."

"En als ze het nu eens van Merel hebben geërd?"

"Merel... ja... als zijn gezondheid het had toegelaten, maar... hij wist ook wel dat het voor mij een onoverkomelijk iets was."

"Dat dacht je tenminste. Als hij gegaan was..."

"O ja, natuurlijk... wat dacht u... zátén we er maar samen!"

"Ja kind, zo is het. En daarom, we weten niet wat we willen en wat soms het beste voor ons is. Maar vertel eens, juffrouw Sieben is bij je weg, hè?"

"O heden, wie heeft daar nu weer over gekletst?"

Tante Guus lacht. "Gekletst niet. Ik hoorde het van mijn melkboer. Hij was hevig verontwaardigd. Je moet denken, hij komt al vijftientig jaar bij ons. Hij is erachter gekomen, dat ze die flat, waar ze nu zit, de vorige maand al had gehuurd."

"Wat?"

"Ja, dat vertelde hij mij."

"Maar... is dat wel zo? Tegen mij heeft ze gezegd dat het om de kinderen was."

"Nou, het zit zo. Die meneer in de flat was ziek

geworden en daarom konden ze niet verhuizen. Toen kon juffrouw Sieben dus niet bij jou weg. Maar onverwachts is die man gestorven en zijn vrouw heeft toen meteen haar boeltje gepakt en is naar haar moeder gegaan. Alles volgens de melkboer... Voor juffrouw Sieben was toen de weg vrij."

"Wat gemeen, tante. Wat intens gemeen! Nota bene, ze heeft alles om de kinderen geschoven, dat die te veel herrie maakten. En ik in m'n onnozelheid... natuurlijk had ik moeten begrijpen dat ze niet zo maar ineens in die flat kon! Enfin, we zijn haar kwijt en 't is een schone opruiming."

Tante schudt haar hoofd. "Nee, dit had ik toch niet van haar verwacht." Bedrijvig staat ze op. "Wacht, ik schenk nog even de thee op." Emi kijkt haar na, terwijl ze naar de keuken gaat. — Wat is tante Guus toch anders dan ik haar tot heden gekend heb, peinst ze. Gek, ik heb altijd gedacht dat ze wat oppervlakkig was. Zo gewoon als ze altijd over die emigreren van haar jongens praatte. En nu die baby's... Als ik hier niet net was komen binnenvallen, en ze was het bij mij komen vertellen, dan had ze zich er natuurlijk op geprepareerd om flink te zijn. Om vooral niets te laten merken. Dan zou ze het pralend verteld hebben en zich daarin sterk gevoeld. Alleen met oom Kooos zou ze het moeilijke, dat voor haar hierin legt, wel uitgevochten hebben.

Tante komt al weer binnen. "Zeg, Emi," begint ze met een komisch pruilgezicht. "Nu ben ik m'n visite bij jou misgelopen. En... ja, zie je, ik had willen trakteren. Er moet vanavond toch ook iets voor oom Kooos zijn. Als we het nu eens bij jou vieren... atraks als de kinderen thuis zijn... een beetje feest mogen we er toch wel van hebben."

"O ja, tante... en dan blijft u bij ons een boterham eten en we leggen hier voor oom Kooos een briefje neer, dat hij u moet komen halen. Leuk! Dan hebben we opa en oma samen bij ons."

"Oma... kind, ja... wat klinkt dat!"

Haastig grabbelt tante Guus een blaadje uit de buffetta. "Zal ik het erop zetten: Je 'oma'? Nee, toch maar niet. Ik wil het hem zelf vertellen. Z'n gezicht zien. Tjonge... Grootvader! Die Kooos toch!"

Onderweg, de schemering al beschermend om hen heen, begint tante Guus zelf over Ank.

"Emi, ik geloof wel dat het heel moeilijk voor je is, maar je moet er toch achter zien te komen of ze echt niet om Bernie geeft."

"Och, zo'n kalverliefde."

"Wees eens eerlijk. Als Berny hier woonde, en hij kwam dan om Ank, ik wel dat je het dan geen

kalverliefde zou vinden. Dan zou je misschien blij en een beetje trots zijn."

"Kan zijn. In iedere geval, bij Ank zit het heus niet diep, als er iets zit tenminste."

"Weet je, ik vond het ook wel moeilijk toen de jongens gingen, al kon ik het waarschijnlijk beter begrijpen, omdat mijn hart zelf nog trok. Maar waar ze nu wonen is de kerk nog klein. Diede is er al ouderling en ook Frans zit volop in het kerkwerk. Kijk, nu wil ik het zo zien, dat God hen juist daar, op die plaats nodig heeft en... dan kan ik toch ook weer blij zijn dat ik ze daarvoor groot heb mogen brengen."

Er wordt van Emi geen antwoord meer verwacht, want ze zijn bij de banketbakker aangeland en nu komen er heel andere dingen op de proppen. Tante dribbelt heen en weer voor de vitrine waar koekjes en bonbons zijn uitgestald. Bij de koelkast, waar de gebakjes in staan, maken ze samen een keus. Het alot is, dat er nog vóór de avond een echte feesttaart bezorgd zal worden. "Vóór zeven uur hoor!" bezweert tante Guus met opgestoken nappa vinger de juffrouw achter de toonbank nog eens, voor ze de winkel verlaten. "De kleintjes mogen ervoor opblijven, dus dan weet u 't wel."

Die avond laat gaat Emi nog even naar Anks kamer. Ank zit meteen rechtop in bed.

"Mam, vond u tante Guus niet enig? 'k Heb nooit geweten dat ze zo is!"

"Ja, zo zie je maar, ik denk doordat ze zich nu gaf zoals ze werkelijk is!"

"Maar ik weet toch niet precies hoe dat dan zit."

"'t Is ook moeilijk. Och, we doen het misschien zelf ook wel: onze diepate ontmoetingen voor anderen verbergen. Dat lukte tante Guus niet, toen ik haar vanmiddag eigenlijk een beetje overviel. Kijk, en toen... ja, je zou het zo kunnen zien, toen brak haar bloem voor ons open."

"Mooi gezegd!"

"Ank, vroeger heb ik ergens dit gelezen. Precies weet ik het niet meer, maar zo heb ik het onthouden:

Geef uw hart en uw ontmoeting, geef uw denken, geef uw daad, geef uw innigste beroering...

Ja, en de rest ben ik vergeten, maar het moest nog een keer rijmen. Enfin, dat doet er nu niet toe. Maar je hart geven en je ontmoeting, dat is nu precies wat niemand graag doet. We houden dit liefst voor iedereen verborgen."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:
 Birth-announcements \$3.00
 Engagement-announcements \$3.00
 Marriage and anniversaries \$4.00
 Notifications of death \$4.00
 "For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words \$3.00. Every word more 10¢.
 For "letters under number" \$0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
 Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

The Lord took unto Him when she was eleven weeks old
CORINNE AUDREY
 "Little ones to Him belong"
 Mr. & Mrs. C. Vander Stelt
 Eleanor & Ruthie
 15 Janet St., Brantford, Ont.
 February 17, 1965.

Wanted:
FEMALE HELP FOR WORK IN THE GREENHOUSE
 Lorne Park Florists, 1409 Lorne Park Rd., Port Credit, Phone: 278-8410.

TE KOOP
 2 Klaviers harmonium, 8½ spel. Met volledig pedaal en nieuwe "blower". Phone: Scarborough 293-2052.

BOERDERIJ BEHEER
 Hollands echtpaar gevraagd als bedrijfsleiders voor boerderij, gelegen in de Catskill Mountains in New York State, U.S.A. Ervaring met vee fokken en melkveebedrijf gewenst. Salaris en aandeel in de winst. Schrijf a.v.p. met volledige inlichtingen aan no. 1786, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

BOARDER WANTED
 Location in the Niagara fruitbelt, directly across from the Fruitland Christian Reformed Church. About 8 miles east of downtown Hamilton. Write to Mr. J. H. Haveman, 300 Highway 8, Fruitland, Ont.

6-ROOM APARTMENT FOR RENT
 Private entrance. Call 662-6368, Stoney Creek, Ont.

Wanted:
EXPERIENCED MAN
 for March 1st or as soon as possible to take charge of a 100 acre dairy farm. Milking 25 cows; free house and good wages, and an opportunity of buying the farm. The farm is located 20 miles north of Bowmanville, Ont. Write to Box no. 1783, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Guardian Publishing Company Ltd.
 heeft een vacature voor een

ADMINISTRATIEVE EN REDACTIONELE ASSISTENTE

Vereisten: Grondige kennis van Nederlands en Engels, vlot typiste. Schriftelijke sollicitaties met opgave van vorige werkkring, leeftijd en opleiding aan Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

PRACHTIGE DAIRYFARM TE KOOP MET PRIMA HOLSTEIN VEE, MACHINES EN MELKCONTRACT

Deze farm is gelegen aan goede verkeersweg, slechts 5 mijl van de industriestad Port Colborne. Het mooie, dubbele woonhuis (2 apartments naast elkaar) is van alle gemakken voorzien, modern ingericht en dus geschikt voor 2 gezinnen. Er zijn 4 slaapkamers in het eerste gedeelte en 3 in het 2de. Beiden voorzien van badkamer. Grote, goed onderhouden barn met stanchions en waterbowls, silo, melkhuis met bulk-cooler, extra barn voor varkens en andere bijgebouwen. Het land is prima en altijd zeer goed bewerkt. 25 HOLSTEIN MILKING COWS, 7 HEIFERS, BRED, 10 YOUNG HEIFERS AND A BULL. MACHINERY: 1 David Brown 42 H.P. Diesel tractor, 1 A.C. Tractor, Combine, Seed-drill, Side-delivery Rake, New Holland Hay-baler, 7 ft. Power mower, Manure Spreader and Loader, New Holland Hay conditioner, Hay Elevator, 1 -4 Section Disc, 1 -4 Furrow plough, Cultipacker, 2 Wagons with racks, Grader blade, Harrows, Silo-filler, Milk-machines, Bulk-cooler and other small equipment. EEN REEDS VELE JAREN BESTAAND MELK-CONTRACT MET CITY DAIRY. PRIJS \$57.500.- GEVRAAGD DOWNPAYMENT \$18.000.- OPEN FOR OFFERS. De eigenaar is genegen zelf de hypotheek te verstrekken voor SLECHTS 5%. Zeer gemakkelijke terugbetalingsvoorwaarden. DIT IS EEN ZELDZAAM GOEDE AANBIEDING. Zo nodig, kunnen wij U helpen met het gedeeltelijk financieren van Uw downpayment, tegen normale rente van 6%.

K. KRAAY, REALTOR

2 JULIANA CRESCENT — ST. CATHARINES, ONT.
 TELEFOON 934-1813

100 ACRE MIXED FARM

1 mijl vanaf kerk en school in Jarvis aan Highway #3. Prima stenen huis, 8 kamers met badkamer. Goede barns, zeugen en mestvee, hooi en graan. Vraagprijs: \$28,000.00. Over het downpayment kan onderhandeld worden.

150 ACRE MIXED FARM

Goed stenen 10-kamer huis, van alle gemakken voorzien. Grote barn geschikt voor varkens en koeien. Prachtig gelegen aan Highway #3, 1 mijl vanaf kerk en school in Jarvis. Vraagprijs: \$32,000.00. Over het down payment kan onderhandeld worden.

100 ACRE DAIRY FARM

Tien mijl vanaf Jarvis. Prima 7-kamer huis. Grote loaving barn, 2 silos, milking parlor, pipeline melker, 95 stuks Jersey vee. Meest benodigde machinerieën aanwezig. Melkgeld bedraagt tussen \$1,600.00 en \$1,800.00 per maand. Vraagprijs: \$54,000.00. Down payment: \$12,000.00.

JACK BYLSMA

REALTOR

1607 King St. East, Hamilton, Ont.
 Bel LI 9-3894

Yearbook Chr. Ref. Church, approx. \$1.35

With every Yearbook you order, you receive coupon with 10 cent value you can use on your next purchase.

Send your order to:

JOHN A. W. EISEN
 RENFREW
 DISABLED PRODUCTS
 Renfrew, Ont.

Wanted:

ALERT AND CLEAN CUT YOUNG MAN TO LEARN TRADE
 Should have some education, and sales ability to become useful member of a small business. Please phone Hamilton 389-2777 for an appointment.

FARMS TE KOOP

Wij hebben op het ogenblik nog enige prachtige farms te koop. Sommige dicht bij Christian School en kerk en sommige aan de Christian school busroute. Also enige farms voor beef en cornland in de omgeving van de steeds groter wordende industriesteden Woodstock, Ingersoll, Embro, Tilsonburg en Aylmer. Ook Tabaksfarms. Voor verdere informatie: bel of schrijf:

Mr. Jan Wybenga
 BOX 73, BEACHVILLE, ONT.
 Tel.: 423-6406
 Vertegenwoordigt
Henry Bouckaert
 Real Estate, Aylmer, Ont.

ORDER NOW YOUR

1965 Yearbook of the Chr. Ref. Church

PRICE \$1.35

SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.
 Phone 741-6563

FARM FOR SALE

270 acres, 100 cultivated, 12 acres in orchard, remainder in pasture and woodland. New barn with barn cleaner (102x36). Several smaller buildings, tenant house. Farm house with ten rooms and bath. 63 head cattle, all farm equipment. Situated in the beautiful Annapolis Valley, on paved road, two miles from village. Selling out for reasons of health.

HERBERT S. BOWLBY
 PHONE 427-3357, AYLES, N.S.

Wanted:

MARRIED COUPLE FOR FARM WORK

Prefer man 20-40 years old. Starting salary \$250.- per month. Large 4-bedroom house with all utilities. Full compensation coverage. Large separate yard, garden and lawn. To start April 15 if possible. Apply: Mr. S. Tuininga, Box 5, Neerlandia, Alta.

100 ACRES FARM
 in de buurt van Woodstock aan pavement road, met stock en implements. Tevens aan schoolbus route.

Schrijf onder no. 1785, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

FARMS FOR SALE

IN THE KENTVILLE-NOVA SCOTIA AREA

4 Farms in one:

THE HOMEPLACE
 9 room house, dairy barn for 23 heads, 20 acres orchard, 20 acres cleared.

FARM #2
 9 room house, barn for 27 heads, 20 acres orchard, 10 acres cleared, 10 acres rough.

FARM #3
 8 acres orchard, 67 acres cultivated.

FARM #4
 13 room house, barn 40x80, 6 acres orchard, 60 acres cultivated.

STOCKS: 27 dairy cows, 28 young cattle. Full line of equipment in good repair. Milk quota 20,000 lbs per month.

TOTAL PRICE: \$75,000.-
 For sake of orchards and milk quota this farm should be bought as a unit. Ideal for family with grown-up sons or for partnership as large loan is then available. Also:

187 ACRE FARM
 (20 acre orchard, 167 acre cultivated); 100 head of pure bred shorthorns, complete line of machinery. Two dwellings, 4 modern barns, excellent condition. \$75,000.-.

For these and other farms close to Christian Reformed Church, contact

F. VAN MEEKEREN
 Sheffield Mills, Kings Co., Nova Scotia.

Gerard Gift Supplies Limited

has an opening for two active young people willing to work and learn the jewellery trade.

Number 1
WAREHOUSE ASSISTANT
 Young man between 10-20

Number 2
JUNIOR CLERK
 Girl between 16-20. Typing ability essential.

Applications to be sent to:

Gerard Gift Supplies Limited
 206 King St. West, Hamilton, Ont.

SALESMAN WANTED

for Brampton & District by a large Life Insurance Company. Must be fluent in Dutch and English. Complete training and guaranteed wages for the right man.

Write in Dutch or English for appointment to:
CLARENCE SPIKMAN, 89 Wyndham St., Guelph, Ont. or Phone 822-1461.

KENNISMAKING GEZOCHT

met een beschaafde jonge vrouw, 28-35 jaar, Z.K.: Prot., om opgenomen te worden in een moederloos business gezin, gerieflijk huis, etc. Ontario Zuid.

Brieven met foto en telefoonnummer onder No. 1784, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

A-GRIEP IN MOSKOU HOUDT AAN.

Deze foto toont het interieur van een van de grootste Russische restaurants, nl. dat van het Oekraïne-Hotel in Moskou. Om de besmetting van de heersende A-griep zoveel mogelijk tegen te gaan, dragen de obers en dienststers witte maskers voor de mond.

VIJF VADERS OP EEN RIJTJE....

Het is 1 oktober 1939.

Zondagmorgen.

Nog zie ik ze staan in Naaldwijk's gereformeerde kerk. Een beetje onhandig, maar ze stonden er toch maar, vijf mannen, vijf stoere tuinders, elk met een kleine peuter op de arm. Zo juist zijn de namen van de pasgeborenen genoemd:

Hendrik Jan Jonker;
 Frederik Cornelis Vermeer;
 Neeltje Landman;
 Pieter Voskamp;
 Adriana Johanna Valstar;

en na het noemen van iedere naam zijn de woorden gevolgd: "Ik doop u in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes". De gemeente zingt: "t verbond met Abraham zijn vrind, bevestigt Hij van kind tot kind".

Alleen de vaders

Onvergetelijk!

Waarom?

Dat er alleen vaders stonden was niet vreemd, welneen, dat was gewoonte! Men deed in het goede Naaldwijk niet anders. Wijlen ds. K. K. Troost was niet moede geworden in zijn 37-jarige diensttijd de catechisanten en de aanstaande ouders, ja heel de gemeente op het hart te binden dat ze het teken des verbonds voor hun kinderen zouden vragen "zo haast als men dezelve hebben kan".

Was het dan wonder dat iedere jonge of ook wat ouder wordende vader, die deze vreugde opnieuw beleefde, de eerste gelegenheid aangreep om zijn kind ten doop te houden?

Zelf door mijn vader ook in deze geest opgevoed, viel het ons niet zwaar, ook zo te handelen. En zo zijn ook onze kinderen zowel in Naaldwijk, als in Hilversum op de eerste zondag gedoopt. Neen, niet eens op de eerste zondag, maar in de eerste de beste kerkdienst. (Onze oudste zag op maandag 6 november het levenslicht. Woensdagavond 8 november was er dankuur voor het gewas: toen is hij gedoopt).

't Was dus in Naaldwijk gewoon dat vader er alleen was. Maar het mooie in deze dienst was dat er nu VIJF waren. Vijf jonge vaders op een rijtje!

Het is dus al even geleden. Hoe het nu in deze Westlandse gemeente geschiedt weet ik niet, maar ik weet wel dat ik hoe langer hoe meer tot de gedachte kom dat van het "vader gaat alleen naar de doop" ook geldt: "Die tijd is lang voorbij".

Nee, moeders!, ik zeg er geen kwaad van. Komt u gerust mee. Het is toch ook uw kind en u staat toch hoofdzakelijk voor de opvoeding. Komt u gerust mee. Dat was in het naburige 's Gravenzande ook het geval. Daar had wijlen ds. Van Minnen (de vader van onze studentenpredikant hier in Utrecht) in een veertig-jarige diensttijd zijn stempel op de gemeente gedrukt en daartoe behoorde ook dat hij voor die zogenaamde "vroegdoop" niets voelde. Dus ging in 's Gravenzande moeder mee naar het doopvont. Pas na vier weken

Maar... en nu komt de reden waarom ik dit stukje schrijf. Ik

heb er in de laatste paar jaar eens acht op geslagen hoe oud de baby's zijn al eer ze gedoopt worden. Vier weken is betrekkelijk gewoon. In veel gevallen komen er nog wel enkele weekjes bij.

Daar zijn soms aannemelijke redenen voor. U kent ze wel: "De kleine was niet al te goed", "mijn vrouw is niet zo lekker geweest". Neen, we zeggen daar niets van. Maar nu andere redenen. Zo maar uit de praktijk.

"...we hadden eigenlijk eerder willen dopen, maar de vriendin van mijn vrouw, die het kind in de kerk zou brengen, u weet wel, die verpleegster, die had juist die zondagmiddag dienst... en toen daarna hebben we die vreemde koudte dagen gehad, toen kon het ook niet."

Of: "We hadden het eigenlijk bij ds. Jansen willen laten dopen, die mogen we erg graag, ziet u, en we dachten dat hij er toen zou zijn, maar hij was er niet... de ouderlingen dachten dat hij geruild had... enfin, toen is het wat in de slof gebleven... 't is natuurlijk niet goed, maar hoe gaat dat..."

Of: "Nee, dominee, we vergeten het niet, maar de broer van mijn vrouw — ze hebben zelf geen kinderen en onze jongen is naar hem genoemd — kon geen vrij krijgen... maar we hebben nu afgesproken over veertien dagen... Weet u wie er dan preekt? Pieterse? Dat zou mooi uitkomen, want die hoort mijn vrouw dolgraag".

Stemmen uit de praktijk! Overdreven? Nee, helemaal niet overdreven! Zo gaat het!

De hoed, de dominee, en de kou

Maar nu ga ik wel even overdrijven. "...als mijn schoonmoeder die dag kan", of "als oom Piet die dag vrij kan nemen", en "als dominee Jansen er dan is of Pieterse dat kan ook", en "als het dan niet al te koud is, want je moet met die kleintjes erg oppassen (en Protestantse kindertjes zijn veel gevoeliger voor kou vatten dan de Rooms Katholieke kindertjes, die gaan er de eerste de beste dag al door naar de kerk) en "als dan alles een beetje meeloopt en meewerkt, dan zullen we eindelijk en te langen leste met het wonderde pand van onze liefde naar het doopvont gaan, naar de Grote Schepper en Formeerder, naar de enige Verlosser, ook van dit jonge leven."

Ik hoor de zware stem van één van de kerkvisitatoren. Vraag 54: "Heeft de gemeente rechte waardering voor de doop, broeders?" Komt, vaders en moeders, maakt u het in het voorliggende jaar zo, dat wij met heel ons hart kunnen zeggen: JA.

"Welzalig 't huis, waar men de huwelijksbanden met biddend hart, U, Heer, in de armen draagt en van Uw mild' en liefderijke handen voor 't kinderhoofd reeds vroég de zegen vraagt!"

G. Meynen.
 (Overgenomen uit "Centraal Weekblad".)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Kingston, Ont. en Oakdale Park, Grand Rapids, J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.

Beroepen

te Kingston, Ont., C. D. Tuyl te Aylmer, Ont.

CHR. REF. CHURCH

Benoemd tot professor of bible aan Dordt College te Sioux Center, Iowa, Dr. S. Woudstra te Ottawa, Ont.

PENTICTON, B.C.

Woensdag 3 februari was voor de Chr. Ref. Groep in Penticton, B.C. een blijde dag. God had onze gebeden gehoord en we hadden in ons midden de door de Home Mission benoemde Lay Missionary, Mr. J. Tensen, gekomen van Red Deer, Alta.

Dr. John Roorda van Vernon verrichtte de installatieplechtigheid en had een korte inleidingspreek naar aanleiding van Gen. 37:14-17 met als thema: "The missionary: The God sent Messenger." Hij verdeelde dit in drie punten, n.l. 1. As the fathers concern. 2. As the brotherly task. 3. As the accepted task.

Evenals Jozef door zijn vader Jacob naar zijn broeders gezonden was om naar hun welstand te informeren, zo was ook Br. Tensen hier naar zijn broeders in Christus gezonden, daarmede aantonden de des Vaders zorg voor zijn zonen. Aan Jozef als een broeder was deze taak opgedragen en deze taak had hij als een broeder aangenomen.

Na de preek vond de installatie plaats, waarna de gemeente de nieuwe missionary toezong Ps. 134:3, "Dat 's Heren zegen op u daal!"

Mr. Tensen sprak hierop een kort dankwoord, waarop een gezellig samenzijn volgde en Mr. Tensen en zijn echtgenote de gelegenheid hadden om verder met de leden kennis te maken. Bij deze gelegenheid spraken enkelen nog woorden van welkom tot de familie Tensen en werd de avond met dank aan God besloten.

P.D.K.

CANADIAN REFORMED CHURCHES

Beroepen

te Cloverdale, B.C., H. D. Van Herksen te Hilversum, Ned.

REFORMED CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont., D. Vanden Berg te Cleveland, Ohio.

voor Whitby, Ont., A. F. Mansen te Jamestown, Mich.

Beroepen

te Chatham, Ont., G. Wilterdink te Midland, Mich.

voor Suriname voor de Ev. Lutheran Church, J. F. Hoekstra te Cookville, Ont.

VAN DELFT'S Book and Giftshop

Wij zijn ruim gesorteerd in:

TONEELSTUKKEN
SAMENSPRAKEN
VOORDRACHTEN

Ook in de engelse taal.

HOLLANDSE en ENGELSE RECORDS

De sale voor koormuziek is nog 2 weken verlengd. Kom naar de winkel voor de beste selectie.

1058 MAIN STREET WEST,
HAMILTON, ONT.
TELEFOON JA 8-1932

De speciale

GROEPSREIZEN per boot en vliegtuig van KOOPS TRAVEL SERVICE LTD.

kunnen niet meer genoemd worden in één advertentie. Vraag geheel vrijblijvend inlichtingen over:

1. Groepsreizen per boot van en naar Nederland.
2. Groepsreizen van en naar Nederland per vliegtuig.
3. Speciale Paasvlucht naar Nederland op 15 april a.s. en andere.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St.,
Burlington, Ont.
Open donderdag en vrijdag tot 9 u., zaterdag tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)

Opmerkelijke groei

IN HET NAJAAR EEN CHRISTELIJKE HIGH SCHOOL IN HET LONDON, ONT. DISTRICT

Na Hamilton, Toronto en Vancouver, komt nu ook London, Ont. zich melden met een nieuwe Christian High School.

Het besluit is gevallen om in het najaar grade 9 en zo mogelijk 10 te beginnen in een speciaal gedeelte van de Christelijke lagere school te London, dat voor dit doel beschikbaar is gesteld.

Rev. Carl Tuyl, de voorzitter van de London District Christian High School deelde mede, dat twee lokalen en een gymnastiekzaal, welke thans in aanbouw zijn, zijn gehuurd tot 1967, bij welke tijd de High School een eigen gebouw hoopt te hebben.

De London District Christian High School bestrijkt een groot gebied. Men verwacht studenten uit St. Thomas, Aylmer, London, Strathroy, Exeter, Woodstock en Stratford.

Momenteel is een onderzoek gaande naar het mogelijke aantal studenten, dat zich voor september van dit jaar zal laten inschrijven. Van dit onderzoek zal afhangen of reeds dit jaar grade 10 zal worden toegevoegd. Twee leraren hebben zich reeds aan de school verbonden. De vereniging bestaat nu zes jaar.

Zoals wij in de midden vijftiger jaren een opmerkelijke groei hebben gezien in de christelijke lagere scholen, is deze groei thans duidelijk in de Christian High Schools.

Wanneer ouders en leraars dankbaar en trouw blijven jegens God, kan deze groei niet anders dan Canada tot zegen zijn.

ENORME GROEI NIKKELVERBRUIK VAN DE VRIJE WERELD

1964 GAF EEN RECORD NIKKELVERBRUIK

Nikkel is vrij zeldzaam en alleen Canada en Rusland hebben een produktie van werkelijke betekenis. Canada produceert ca. 80% van de wereldproduktie en Rusland ca. 18%. Voor zijn nikkelbehoefte is de wereld praktisch geheel op deze twee landen aangewezen. De nikkelbehoefte wordt steeds groter omdat er steeds meer staal, vliegtuigen, auto's en zware machines nodig zijn. Dat de ontwikkeling van de wereld steeds meer nikkel vraagt blijkt duidelijk uit onze grafiek waarin wij een overzicht geven van het nikkelverbruik van de vrije wereld vanaf 1900. Het jaar 1964 gaf het recordverbruik van ruim 290.000 ton. Verkeerde men vroeger in angst voor het verdwijnen van de laatste nikkelvoorraden, thans is deze angst verdwenen omdat de vrije wereld jaarlijks ca. 318.000 ton nikkel zou kunnen produceren en mogelijk zal deze capaciteit nog stijgen. Dat de stijging van de capaciteit beslist noodzakelijk is toont het hoge verbruikscijfer voor 1964, want de geschatte mogelijkheid van 318.000 ton ligt nu ook weer niet zo heel erg ver af van ons jaarlijks verbruik van ruim 290.000 ton. Van dit jaarlijks verbruik nemen de Ver. Staten bijna de helft voor hun rekening. De landen van de EEG nemen jaarlijks 54.50 ton nikkel af.

Holland Marsh Christian School, Newmarket Ont.

We need

A QUALIFIED TEACHER for grades 1 and 2. School term 1965-1966.

Applications to be sent to: Mr. B. Hovius, Sec., R.R. #2, Newmarket, Ont.

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum!

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

TEACHERS WANTED

The Edmonton Society for Christian Education is in need of

TEACHERS

for grades 1-4.

Salary schedule very favorable for holders of a degree (\$4,150-\$6,200). For further particulars please write to the Principal, Mr. R. L. Shannon, Box 342, Edmonton, Alta., Canada.

The Ladner Christian School requires a

TEACHER

for grade 3 and 4 for the next term.

Please contact the secretary, Mr. H. A. Nyman, P.O. Box 333, Ladner, B.C., Canada.

Because of expansion, Smithers Canadian Christian School, in the heart of the Canadian Rockies is in need of a

TEACHER

for either two primary or two intermediate grades. We invite applications from experienced qualified teachers.

Please send inquiries to the secretary, Sid Jaarsma, Box 852, Smithers, B.C., Canada.

The Duncan Christian School will be in need of a

PRINCIPAL

and a

TEACHER

for the school term 1965-1966.

Please contact Herman van Boven, secretary, R.R. 1, Cowichan Station, B.C.

The John Knox Christian School of Clarkson

is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the school term 1965-1966, for the primary grades.

Clarkson is conveniently located between two university cities, approx. 20 miles west of Toronto and 25 miles east of Hamilton.

Please send applications stating qualifications, experience, references and salary requirements to: Mrs. E. Geelyne, Box 54, Clarkson, Ont.

The Timothy Christian School of Williamsburg, Ontario will be in need of a

TEACHER

for the 1965-1966 school term.

Applications to be sent to: Mr. G. Van 't Foort, R.R. 1, Chesterville, Ont.

London Ontario TEACHERS NEEDED

for

London Parental Christian School which faces school expansion.

Please consider the following:

- a. Town of University of Western Ontario.
- b. Convenient opportunities for university night classes.
- c. Salary and grades open for discussion.
- d. Teachers' College applicants will be equally considered.

Please send applications in care of our Principal, Mr. Wm. Van Wieren, 202 Clarke Side Rd., London, Ont.

The IMMANUEL CHRISTIAN SCHOOL of AYLMEER, Ont. will need a

PRINCIPAL

beginning September 1965. Applications stating qualifications and experience, can be sent to:

Mr. C. BROER, R. R. 5, Aylmer, Ont.

Due to expansion the JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT. will be in need of

TEACHERS

for the school term 1965-1966.

Applications stating qualifications and/or experience to be sent to the Principal, MR. G. H. BONEKAMP, BOX 728, STRATHROY, ONT.

DUNDAS, ONT.

Calvin Christian School

We invite applications of

TEACHERS

(experienced and prospective graduates).

For positions in the primary and junior grades.

Please send to:

Mr. J. Stronks, Principal, R.R. # 2, Dundas, Ont.

Due to expansion the TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL OF BARRIE, ONT. will need

A Fourth Teacher

(qualified) for the middle grades (about 25 pupils).

Barrie is only 50 miles north of Toronto. It is the gateway to the North with plenty opportunity for skiing, swimming, boating, fishing, etc.

Please send applications to Mr. Bart Schaly, Sec., R.R. # 1, Thornton, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL

We need a

PRINCIPAL

for the school term 1965-1966.

Please send applications stating qualifications and experience to:

MR. HENGSTMAN, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

at your earliest convenience.

In anticipation of expansion and the possible addition of grade 13, the Hamilton District Christian High School invites applications for

TEACHERS

in all fields.

Please send applications stating qualifications, reference and experience to the principal:

MRS. B. SCHROTENBOER,
729 Upper Gage Ave.
Hamilton, Ont.

The Calvin Christian School of KINGSTON is in need of

TWO TEACHERS

for the lower and intermediate grades, per September, 1965.

Please send applications to the principal, H. Van Rossum, 309 Van Order Dr., Kingston, Ont.

SPRINGDALE CHRISTIAN SCHOOL

will need

TWO TEACHERS

this year.

Our present staff members wish to further their education.

Springdale is located near a major highway just 30 miles from Toronto. Please send inquiries to the secretary, LEON RADDY, R.R. 4, Bradford, Ont.

or to the Principal,

E. GEERTSEMA, R.R. 4, Bradford, Ont.

The CALVIN CHRISTIAN SCHOOL of TORONTO, Ont. invites applications for the position of:

A QUALIFIED TEACHER

(Experience essential)

FOR THE SCHOOL TERM 1965-1966

Please send applications stating qualifications, experience and references to:

Mr. S. R. SMILDE,
5775 Yonge St., Apt. 401, Willowdale, Ont.

The Educational Committee of the Timothy and Grace Christian Schools in West Toronto

invites applications from persons wishing to teach at one of the two schools commencing September 1965. Among the applicants we hope to find an experienced

TEACHER

willing to be in charge of a Grade One class.

Write to: Mr. H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ontario, and state qualifications, experience (teaching and other), grade preference, and your phone number. Please, give the names and addresses of two references.

The GEORGETOWN DISTRICT CHRISTIAN SCHOOL

requires a

TEACHER

for the lower grades.

Georgetown is a growing community located on Highway #7, just 35 miles West of Toronto. The school is a new one pleasantly situated in a quiet area just outside the town.

Applicants are asked to contact MR. Wm. BRAAM, 15 QUEEN STREET, GEORGETOWN, ONT.

Please state qualifications, experience if any and salary expected.

The Emmanuel School of Oshawa, Ont.

For the coming school year we will be in need of a sixth

TEACHER

We hope to receive applications from experienced, Christian-trained teachers who are confessing members of a reformed church.

Please write the principal:

Wm. R. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Canada breidt diplomatieke handelsbetrekkingen uit

door Norman Campbell

(Canadian Scene) — Er komt een diplomatiek en handelsgezantschap uit Roemenië in Ottawa. Dat betekent weer een stap in de uitbreiding van de Canadese betrekkingen met landen achter het IJzeren Gordijn. De verkoop van tarwe aan Europese landen is in vele gevallen gevolgd door onderhandelingsbetreffende algemene handelsovereenkomsten. Het einde van het beleid om zo min mogelijk te doen te hebben met communistisch bestuurd landen is in zicht. De regering ziet zich genoodzaakt zijn houding te bepalen in de Verenigde Naties over de toelating van Communistisch China en het is heel goed mogelijk dat Canada haar houding wat zal verzachten.

De uitbreiding der diplomatieke betrekkingen kwam tot stand na de expansie van de handel met de communistische landen. Toen de Hon. Paul Martin, de Secretary

of State for External Affairs deze vestiging van een Roemeens gezantschap in Canada aankondigde, deelde hij daarbij mede dat het initiatief daartoe van de Roemenen was uitgegaan. Canada had daarna de officiële uitnodiging tot besprekingen daarover hier uitgevaardigd.

Ook werd ons medegedeeld dat er onofficiële besprekingen zijn gehouden met Bulgarije over eventuele diplomatieke en handelsrelaties met Canada. Bulgarije is ermee begonnen en binnenkort wordt de officiële aankondiging der onderhandelings verwacht. Zouden deze onderhandelings vrucht afwerpen, dan blijft alleen Albanië nog over als Europees land achter het IJzeren Gordijn, waarmee Canada geen betrekkingen onderhoudt. Technisch wordt het bestaan van Oost Duitsland n.l. niet door Canada erkend.

Roemenië en Bulgarije hebben

geen van beiden, zelfs niet in vooroorlogse jaren ooit gesantschappen of diplomatieke betrekkingen met Canada gehad. Handel met deze landen is nooit van enige betekenis geweest, maar beiden dringen thans aan op grotere afzetgebieden in Canada. De ondertekening van handelsovereenkomsten zou betekenen, dat hun export naar Canada hier tegen de laagste tarieven van invoerbelasting voor die bepaalde soort goederen zou worden toegelaten.

Hongarije heeft korte tijd geleden een handelkantoor in Montreal geopend en is thans op zoek naar een gebouw voor een diplomatiek gezantschap in Ottawa.

Canada heeft overeenkomsten voor de verkoop van tarwe met Rusland, Bulgarije, Tsecho-Slowakije, Polen, Oost Duitsland en Hongarije, alsmede met China. Roemenië, dat zelf tarwe uitvoert, komt voor de Canadese tarwe niet in aanmerking. De grootste export van tarwe is naar Rusland geweest. Het tweede jaar van deze overeenkomst loopt ten einde. Gedurende het eerste jaar werden 198 miljoen bushels tarwe geleverd en in het tweede jaar een equivalent van 30,5 miljoen bushels in de vorm van bloem. De overeenkomst op de langste ter-

mijn tot de verkoop van tarwe is met Tsecho Slowakije. Dat loopt voor 5 jaar en eindigt in 1968. Oost Duitsland heeft het afgelopen oogstjaar haar eerste inkopen van tarwe gedaan. De Canadese tarwehandelaren zijn verzekerd volgens de Export Credits Insurance Act, met uitzondering van de leveringen aan China en Oost-Duitsland. Omdat deze landen door ons niet worden erkend zijn de Canadese leveranciers hier verzekerd aan de hand van een speciaal Koninklijk Besluit onder de Canadian Wheat Board Act.

Tot nu toe hebben alle communistische landen zich tot op de letter aan de overeenkomsten gehouden en in sommige gevallen zelfs niet eens gebruik gemaakt van het beschikbare exportcrediet, maar contant betaald.

FILMS OVER NEDERLAND

De Nederlandse Ambassade in Ottawa heeft een catalogus samengesteld bevattende de titels van 65 films over Nederland.

Niet alleen wordt een omschrijving van iedere film gegeven, maar tevens worden de adressen vermeld, waar de films kunnen worden verkregen.

GA ENGELS OF FRANS LEREN

Niets is voor U belangrijker dan het zo gauw en zo goed mogelijk leren beheersen van de taal der door U gekozen woonplaats — Engels of Frans. Dit is van vitaal belang voor Uw succes en voor Uw geluk hier in Canada.

- door Frans of English te leren zult U veel gemakkelijker vrienden maken, makkelijker zaken doen in winkels of kantoren, en beter voordeel kunnen trekken van de aan U, als lid der gemeenschap, ter beschikking staande diensten - -
- als U Engels of Frans spreekt zullen Uw kwalificaties en ervaring een werkgever meer waard zijn - -
- in allerlei soorten werk hangt promotie voor een groot deel af van het al dan niet vloeiend Engels of Frans kunnen spreken, lezen en schrijven - -
- als U goed Engels of Frans spreekt kunt U veel makkelijker allerlei technische cursussen volgen om Uw kwalificaties te verbeteren - -
- U moet voldoende kennis van Engels of Frans hebben om Canadees staatsburger te kunnen worden.

In de meeste plaatsen worden Engelse of Franse avondcursussen gegeven. Voor inlichtingen hieromtrent, stelt U in verbinding met het hoofd van Uw plaatselijke school, de naaste burgerschaps- of immigratie-ambtenaar, Uw priester of dominee, of het bureau van dit blad.

Waarom niet vandaag nog?

René Tremblay

RENE TREMBLAY,
Minister van Burgerschap en Immigratie.

For all your books, Bibles, Sunday School and Church supplies, records, etc.
Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
36 Longwood Road N., Hamilton, Ontario
JA 2-1234

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

**Geld, verzonden over de hele wereld
Vlug, veilig**

Wanneer U hulp wilt verlenen aan de overkant van de Oceaan, doe het dan op een veilige manier — de manier van de Scotiabank. Canadese dollars, door de Scotiabank verzonden overzee, kunnen worden ingewisseld voor plaatselijk geld tegen het hoogste tarief van de dag, bij een bank, in de stad waar Uw familie woont.

Kom ons vandaag bezoeken en leer meer over de service van deze Scotiabank. Het is DE VEILIGE MANIER om geld overzee te zenden.

Scotia BANK

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel. Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleenstaanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

DUXBURY TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Koopt bij de
ADVERTEERDERS IN
"CALVINIST-CONTACT"

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO
2145 Avenue Road
485-9406

TORONTO
2828 Bathurst St.
RU 7-5637

HAMILTON
20 Tisdale Street S.
JA 8-0147

LONDON
150 Elmwood Ave.
GE 8-8439

Kantoren:

ST. CATHARINES
94 Church Street
MU 4-6385

MONTREAL
3600 Van Horne
731-9421

VANCOUVER
1280 West Pender
MU 3-9685

EDMONTON
9924 - 106th Street
429-3381

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVORZIENING

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES:

CHRISTIAN C COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrottenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

MENDING MARRIAGES

COUNSELORS ADVISE MORE SELF-EXAMINATION BEFORE CONTRACTING MARRIAGE

In the yellow pages of the Grand Rapids telephone book under *Marriage and Family Counselors* is an entry which reads: "Christian Guidance Bureau — Courtship and Marriage Counseling — Problems of Youth". It is the first of seven agencies that provide counseling of this kind in Grand Rapids, and one of three that are located in the downtown business section. The Reverend Mr. Henry P. Kik (M.A.), Director of the Christian Guidance Bureau, says that the reason why they are located in the Waters Building is not because this building is referred to as "Grand Rapids' prestige business address". The location has been chosen so that those seeking the help of the Christian Guidance Bureau may lose their identity by calling on a business address rather than at a parsonage or a public counseling agency. There are no signs on the door.

Upon opening the door one finds the listening ear of the pastoral counselor, assisted by a newly appointed psychologist and a secretary who handles over 3000 phone calls a year besides case histories and other work connected with the bureau. The appointment of Dr. Roger Steenland (Ph.D.) as a clinical psychologist on the staff is a forward step toward realizing the Director's goal of having a clinical concept of counseling.

CLINICAL CONCEPT OF COUNSELING

Such a clinical set-up is based on gathering information about the life history of a client. The information is related to the present life situation in an effort to discover the cause of the client's problem. In this manner the client

finds help to arrive at a solution, or at least to understand whatever emotional or social adjustment problem he may have.

A clinical concept usually involves the services of at least three professional persons. One is a physician who is concerned with the physical health of the client. He examines the individual for any signs of physical illness. A person trained in administering psychological tests is in charge of giving the client personality and similar tests. A social worker gathers information about the home environment which often has great bearing on the client's problems. The information gathered from these three aspects of the client's life is put together and discussed at a staff meeting. Recommendations are then made. In this way the counseling clinic is sufficient-

ly able to help its clients to understand their problems and attempt to arrive at a solution.

To arrive at the desired clinical counseling concept several qualified workers should be added almost immediately to the staff of the Christian Guidance Bureau. At the present time the budget of the Bureau does not allow the services of additional staff members. Unlike public agencies which receive annual funds from united

community services, this one exists exclusively by the pledges and gifts of churches, institutions, societies and individuals.

CONCERNED WITH FAMILY CRISES

The establishment of the Christian Guidance Bureau is born from needs in the Grand Rapids community. No less than 96% of the people who go through the doors at the Christian Guidance Bureau come from churches in the metro-

COLONIAL ORIGINS:

Recollections of Yesteryear

by Dr. GORDON J. SPYKMAN

History has come alive in our day, bringing with it a new interest in the past. Antique cars, antique furniture, almost anything old is now in vogue. Gadgets which our grandparents cast aside in the name of progress this younger generation is paying good money to recover. Household articles, familiar to us in our youth, which our parents bought for a few pennies to make life a little more comfortable, now carry outrageous price tags in the second-hand shops. Historical societies as well as antique collectors are busy reaching back across the years to recover mementos of "the good old days", before they all get lost in the relentless march of time. How many keepsakes, legacies, memories, traditions die every year . . . who knows? This is a matter of real concern to historical committees. Yet the hope springs eternal that there are still many valuables buried in the past awaiting our discovery. So we keep looking back.

This spirit of return to the roots

of our culture, attempting to unearth the rock from which we were hewn, all this and much more explains the existence of the Colonial Origins Committee of Western Michigan. This group was organized about three years ago to make a concerted effort at finding whatever unknown documents and objects of interest may still lie hidden under the dust of the past, hoping thus to shed light on early Dutch-American settlements in "the colony". This program is sponsored jointly by Calvin College, Calvin Seminary, Hope College, Western Seminary, and the Netherlands Museum. Each of these institutions is represented on the committee. To date only exploratory work has been undertaken.

A number of important documents have already come into the hands of the committee. Among the most outstanding is "De Grondwet", an early Dutch-American newspaper held by the Netherlands Museum in Holland, Michigan. Recently Calvin College fell heir to the highly significant Van Raalte papers,

including his business records, correspondence, and sermons. These are now being catalogued at Heritage Hall in the Knollcrest Library. Other valuable collections in the archives are the Beets, Den Bleyker, and Vander Werp papers. From time to time new items are added to the growing lore of Hollandia, including newspapers, personal records, ledgers, minutes of consistories and school boards, and family correspondence.

So far, however, the committee has been able to do very little actual field work. But there are strong possibilities of making personal contacts and following leads during the coming summer.

This is the most fascinating part of it all. For things of historical interest often turn up in the most unexpected places, in discarded files, attics, basements, closets, hat boxes, barns, almost anywhere. Haste is important, however, because every passing year reduces the chances of locating valuable materials. Spring house-cleaning is the historical researcher's greatest enemy.

Another rich source of information is locked up in the memories of oldtimers who still recall from personal experience and hearsay much of the detail of a forgotten culture, including church, school and social life. Getting at these treasures means holding interviews, sometimes with a tape-recorder. This area has been partially explored through contacts at the Holland Home for the Aged in Grand Rapids.

A lot of pioneer work, however, still lies ahead. If diligently pursued, who knows where it will end, for one thing usually leads to another. After the leg-work there is the challenging task of compiling and editing these finds into a meaningful whole.

What is being done in Western Michigan, it is hoped, will set a pattern for other areas. For in every corner of the States and Canada there must be many stories waiting to be told. Anyone who wishes to contribute to this project is invited to contact one of the institutions mentioned above. It takes a joint effort by many participants to recapture the past and make it live in a way that will prove helpful to the present generation.

politan Grand Rapids community. They come from Baptist, Catholic, Christian Reformed, Congregational, Jewish, Lutheran, Methodist, Netherlands Reformed, Presbyterian, Undenominational, United Brethren, and various other denominations.

More Christian Reformed people go through these doors than do Baptist and Reformed combined. The high percentage by which these three groups are represented at the Christian Guidance Bureau as clients may be related to two rather obvious factors. The first is that these denominations are comparatively large in this predominantly Dutch community. The other is that the agency identifies itself with Protestant Christianity which should attract those of identical persuasion more easily than others who don't share the Bureau's identity.

If these deductions are correct they only indicate the seriousness of the burdens which the Protestant community of this area carries. The seriousness of these burdens lies not so much in the fact that there are people seeking counsel as it lies in the great number of people of similar persuasion that is in need of marriage counselling. Note that 96 out of 100 are Christians belonging to local churches.

The very existence of the Christian Guidance Bureau illustrates dramatically that a person's Christianity does not exempt him from the stresses and strains, the burdens and the cares, that befall all men alike. On the contrary, the life of a Christian apparently adds tensions within the personality. The 1963 annual report of the agency begins with a quotation from Ernest White. He says:

Scripture and experience alike bear testimony to the presence of warfare within the personality of the Christian. No believer should be taught to expect that the period of this life on earth will be of untroubled inward peace, completely free from inner temptations and conflicts. His pilgrim's way is certain to beset by difficulties many and various, originating within himself as well as from his outward circumstances.

(Continued on page 10)

THE WORLD AROUND US

MONEY AS A POLITICAL WEAPON

BY JOHN VRIESINGA

High finance as it affects world economy is a confusing and extremely intricate matter for laymen. Most of us find it hard enough to understand and cope with our private financial ups and downs. When it comes to factors affecting the economy of a nation we are lost and surely we feel world economics and finance are completely out of our range.

When France's president De Gaulle a few weeks ago in a well-organized press conference (Time magazine insisted that the questions were carefully arranged so that De Gaulle could give the answers he wanted to give) called for a return to the Gold Standard, he barely made the headlines. Even the regular newspaper columnists did little to reveal the implications and background of the proposal, or discuss its merits.

Even though high finance will always be a very intricate affair that is best left to the experts, it is on the other hand not so intricate or even a layman can understand some of its principles.

What De Gaulle meant by a return to the Gold Standard is that ultimately gold, and gold only, should be used among the nations to pay debts and other obligations amongst each other.

The internationally fixed price of gold (and De Gaulle would like to raise it a little higher than the present \$35.— per ounce) would then determine the real value of a country's currency, of its export products and of the services it performs.

Right now the U.S. dollar as well as the British pound as well as gold are used for international currency. It is especially the U.S. dollar that now figures large in international finance. Of course, in its turn the value of the U.S. dollar is determined by the gold reserves Washington keeps in its vaults.

When after the last world war the impoverished countries of Europe were struggling for recovery the American dollar became as good as gold. Being able to sell goods to the U.S., to earn dollars in some other way, even to borrow dollars from the U.S. bolstered a country's economy. Wealth was measured in dollar possessions or dollar claims; the value of a country's currency was measured, on the international market, in dollars.

Europe had precious few dollars after the war; each country guarded what it had with greatest care and trade was seriously depressed. To overcome the problem the U.S. introduced the Marshall plan under which much of the wealth of the U.S. was made available to European countries in the form of dollars and dollar credit. We may compare the procedure with a group of boys who want to play marbles, but find it impossible because one of them has all the marbles in his pocket. He has to give or lend the other boys some of his before they can play. This is where the comparison ends because in real life, in world economics, the boys or the poor countries, did not remain poor. Eventually they produced some marbles of their own through the efforts of their people, their industry, their trade.

But even today, while Europe has grown wealthy, there are many American marbles, or dollars, still being used. Because they helped to revive world economy the American dollar became the accepted international payment. Also because the American dollar is still the "hardest" or most stable currency in the world, as the U.S. is the wealthiest country.

Today Japanese merchants may pay for their purchases let's say in Spain with American dollars; or German industrialists may buy raw materials from South America and pay with U.S. dollars; or the national bank of Switzerland may hold U.S. dollars in reserve instead of gold to guarantee the value of its own currency.

Obviously this fact places U.S. business in a position of tremendous advantage. It also gives the U.S. much of its power in the world, practically being able to control the economy of the world.

There are all sorts of transactions going on on the world market, which are too complicated for a layman to fathom, even though they affect our lives and have much to do with the size of our paycheque and our grocery bill.

One sort of transaction is that any country or any individual holding U.S. dollars can at any moment demand that the dollars be exchanged for their value in gold. The U.S. should always be prepared to take back its foreign owned dollars and give the countries their value of gold in return. On the other hand countries or banks or individuals holding U.S. dollars may, instead of trading them in for gold, or using them to pay for imports, choose to trade them for other currencies, say German marks or Dutch guilders. Situations are constantly arising that may make such transactions desirable.

They are always taking place on a limited scale. If they should take place on a large scale they would tend to depress the value of the U.S. dollar in the same way that the price of any commodity goes down when there is a surplus.

The value of the American dollars may also decrease when Americans buy on foreign markets more than they sell, or when for instance tourists spend great amounts of money while abroad.

Things like that result in an outflow of U.S. dollars greater than a return flow of foreign owned American dollars or foreign currency. As soon as there is an excess of American dollars on the world market their value diminishes.

Of course, it isn't only the American dollar which is subject to such trends. Any country's currency can, and is, affected by them. A few years ago Canada had a huge trade deficit. Canadian dollars had been spent abroad far in excess of a return flow of money with the result that the value of the Canadian dollar on the international market decreased sharply. Again as a result financiers around the world were losing confidence in the Canadian dollar and

(Continued on page 10)

Mending Marriages

(Continued from page 9)

The ministry of counseling as it is practised by the agency we are talking about is concerned with that inner warfare. The members of the staff are equipped with the knowledge and the tools that are necessary to restore peace of mind in people who in one way or another are at war with themselves. The counselors may be compared to the staff of an army's medical barrack. They provide first aid and continued care to Christian soldiers who in the battles of life are wounded. These men and women come from different fields of battle and bear scars inflicted by various weapons. They come at the rate of four to five on each working day.

FACING PERPLEXING PROBLEMS

Seeking guidance at suite 305-D in the Waters Building are, for instance, people who have marital problems. More than one-third of all problems in the area of husband-wife relationships, have to do with infidelity. "Of course," so one may all too hastily retort, "Everything in America is wicked, loaded with sex; I'm not surprised that there is so much unfaithfulness here." Now hold everything! — Lest you say that again listen to this:

"37 per cent of our clients identified with a marriage problem, have in the make-up of their own personality, disorders that call for long-term counseling or psycho-therapy. Their behaviour pattern leaves much to be desired and, because most of these are husbands and fathers, it creates anxiety in family life and contributes to disorder and instability in the home."

So, it is not the environment, but the person who lives in that environment, who creates the problem. Such persons are, very much like yourself, concerned and worried sometimes, filled with feel-

ings of failure at other times, and walking around with a built-in inclination to do what is wrong most of the time. There really is no need to throw stones at those who in a moment of weakness forsake their responsibilities. The desire to dwell on the other side of the marital fence comes at one time or another to all husbands. If you are saved from transgressing the law of love it is because Someone stronger than you has stopped you on time. The stones one may feel like picking up were better left where they are, lest they, like boomerangs, return to their thrower.

To the listening ear of the Christian counselor come also those who have committed the sin of adultery. In 1962, 14% of married people seeking counsel were faced with the problem of adultery. The report for that year says that the age range where this is most evident would be in young married couples, and also among those who are in age category from 40 to 50. After a number of counseling sessions very encouraging results are frequently brought about. Such is the case, for instance, with a repentant adulterer, who through the aid of the Christian Guidance Bureau was saved from causing a broken home. In a letter to the Reverend Mr. Kik, this person writes:

"I know that God has forgiven me for what I have done and trust that he will heal wounds I made upon the hearts and minds of my wife and children. May the Lord also heal the damage I did to those in the other home I almost broke up. Thank you for the hours you gave to us. Thank you for keeping confidences which, if known to others, would have deeply hurt the cause of Christ and His Church. Only God and the three of us really know what could have happened. Had it not been for the witness of your agency the faith and life of many others could have been deeply disturbed."

In the same report the agency

relates that family problems are to a large extent found in young people who have inadequate marriages. "These marriages have often been 'forced' by pregnancy during courtship, or there may be personality disorders in one of the two individuals involved." The majority of problems of young people are either emotional or moral. Many of these are referred to Pine Rest Christian Hospital, to Bethany Christian Home, and various other agencies.

PREVENTIVE COUNSELING

One of the most significant functions of the Christian Guidance Bureau in the preservation of the family, is the preventive one. Every year thousands of teenagers in the high schools of Western Michigan listen to the Reverend Kik when he instructs them in the subjects of courtship, marriage, and family living. In addition to that, hundreds of young parents in Protestant churches hear lectures on the problems of home. And as a special service the agency provides courtship counseling for young people who contemplate marriage.

The counselors feel that social information must be taught to our children in the church on the 8th grade level if their future is to be secured. "They must learn to understand themselves; they must learn to understand their relationship with others."

The Divorce Rate Study Committee designated by the Hon. Leo J. Brennan, reported in 1963 as its view that "An intelligent understanding and order in one's life requires standards of conduct which must be developed in all areas of life. We believe this is the responsibility of the family, the church and the school in every community. We believe that the acceptance of this responsibility is essential to the proper preparation of the young folks in our communities for marriage."

In connection with these views the Committee recommends:

1. That in the last semester of high school and in colleges a course of study be given to the students to prepare them for the responsibility of family life, that a similar course be made available for others not in school under the auspices of the schools by means of evening classes. These to promote the proper enjoyment of family life.

2. The family and the church assume its responsibility in preparing youth for the responsibilities of marriage, parenthood and family life and to discourage divorce.

3. That marriages be performed by clergy, whenever possible, because such marriages have a tendency to be more lasting. (This seems a flattering recommendation; actually the credit which the clergy here receives depends not on performing marriage ceremonies, but on their education, instruction, and example over a number of years, which eventually results in a well-prepared home life. In other words, the week-to-week efforts of pastors find positive and encouraging results in the longevity of marriages which they perform.)

4. That colleges and universities make available courses and emphasize the need to prepare more qualified marriage counselors, and that ministers receive specialized training in marriage counseling, affording the public greater service in this important field.

5. Believing that persons should be discouraged from entering into so-called trial marriages, we recommend that the Legislature enact a law forbidding divorces until three years from the date of marriage.

These five out of nine recommendations made by the Study Committee are based on the experience of the past and reflect a great concern of jurists for the future of the family. They state in their report that the family unit is one of the most important bulwarks of any great nation and necessary for its progress and preservation. Whereas these members of the court are more often

than not dealing with the crumbling walls of this bulwark, their concern for the family adds to the demand for action by parents, schools, churches, and other educational agencies.

The importance of building a firm foundation for the future of society and nation is also felt by the staff of the Christian Guidance Bureau. "Family breakdown," it agrees, "is now our community's number one problem." "Divorces in Kent County," it states, "are increasing each month. The delinquency rate has more than tripled since 1940 and this is also true of illegitimacy." These considerations have led the Bureau to say:

"Perhaps marriage should be made a 'sacrament' — at least there ought to be more self-examination before the marriage vows are made. Many couples have difficulty repeating their vows in the wedding service because they were introduced to them for the first time at the wedding rehearsal." The future of the Christian family will very much depend on

how well children are educated in family living. Exemplary living by parents remains the best method of training youngsters. But next to the example of the home, teenagers and young adults must find capable teachers, ministers, youth leaders and professors, to help them prepare for a future marriage. In preventing inadequate life contracts marriage counseling is more effective prior to marriage than it is after the wedding. Ill-prepared marriages are liable to become ailing ones. Accordingly, step by step education for marital life, for family living, must begin at an early age.

The Reverend Mr. Kik and his staff are keeping the door to the Christian Guidance Bureau open to all who desire counseling before marriage as well as to those whose burdens are too great to bear alone. But their ministry is an unmountable one if it is not supported wholeheartedly by the individual and joint efforts of us all.

C.B.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

THE DECEMBER LADDER

Problems:	136	137	138	Sub-	Previous	Total
Points:	2	2	3	total	total	
				7		
H. Geerloff (I), Hamilton, Ont.			stays		70	70
R. Bouma, Belleville, Ont.	1	1	1	3	57	60
J. Byl (I), Burnaby, B.C.	2	2	2	6	51	57
J. Wierda, Winnipeg, Man.	2	2	—	4	46	50
M. DeJong (I), Stirling, Ont.	2	2	3	7	40	47
W. F. Stokdyk (I), Old Barns, N.S.	2	2	—	4	43	47
J. Hengeveld, Woodville, Ont.	—	—	2	2	44	46
A. Guillaume (III), Edmonton, Alta.			stays		45	45
I. VanderVeer, Cornwall, Ont.	1	1	—	2	42	44
B. DeJong, Greenville, Ont.	0	1	0	1	36	37
P. J. Pols, Pickering, Ont.			no answer (2nd)		37	37
C. Bruinsma, Goderich, Ont.	2	2	—	4	31	35
M. Visser, Duncan, B.C.	1	1	—	2	29	31
H. Hengeveld, Toronto, Ont.			no answer (1st)		30	30
R. Teschow, Toronto, Ont.			stays		29	29
H. Drost, Goderich, Ont.	2	2	—	4	31	35
Dr. T. VanDeursen (II), The Hague, Neth.	2	2	—	4	8	12
C. Bruinsma, Clinton, Ont.	2	2	—	4	6	10
A. Renema, Duncan, B.C.			no answer (1st)		6	6
F. Tolsma (I), Vauxhall, Alta.			no answer (1st)		6	6

REMARKS

We are again without a winner this time. Probably we will stay that way during a few more ladders. Our contestants should keep in mind the rules for our contest.

If the keymove plus threat are to be indicated, the loss of one point must follow if the threat is forgotten. This is why so many people in several cases got one instead of two points. Some listed the threat as one of a number of variations, but this did not help because the variations were not asked for. Please, remember the rules.

This time again the ladder shows too many "no answers". Why don't you write a letter telling me that you want to stay? Our number is 20 at the moment.

I heard that many more people try and enjoy the problems. Every ladder means a kind invitation to those chessplayers everywhere to join our contest.

Dr. P. Y. DE JONG Rev. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE COVENANT PEOPLE IN THE CRUCIBLE

No. 21

THE DAY OF THE LORD AND THE ENEMIES OF ISRAEL

(Obadiah)

BACKGROUND NOTES

Nothing is known about Obadiah except his name which was common in Israel. It means servant of the Lord. It is not certain when the prophecy of Obadiah was written. It may have been as early as the 9th century B.C. or as late as the 6th. What does appear certain is, that it was written on the occasion of a great calamity in Jerusalem. Jerusalem was besieged and defeated a number of times. Of more importance than the exact date, however, is the connection between the prophecy and the attitude of the Edomites to trouble.

Obadiah is a message of judgment upon the enemies of Israel. Its place in the Scripture can be understood only against the background of the original enmity that God established in the race of fallen mankind. What God has put asunder, man is always trying to put together.

For a good understanding of this book, one should consult both a Bible Atlas and a dictionary or encyclopedia. He should know the relative location of Edom and Judah and also the history of Edom. The book should be seen as an indication of the attitude both of Edom toward the people of God and of Israel toward its enemies.

Edom, because of its close association with Esau who lived in Edom, was a symbol of the enemies of Israel. Not the great enemies, like Assyria and Babylon, but the smaller enemies. Edom was a brother turned enemy. Edom did not oppose Israel in a grand offensive, but helped the greater enemy in the mopping up operation.

"Edom represents in principle the world in its enmity and antagonism to the Kingdom of God." It may be traced back to the

animosity of Esau the brother of Jacob and reappears in the person of Herod, the Edomite who tried to destroy the infant Christ.

It will be well to compare this book with the judgment which Amos pronounced on Edom (1:11,12). It must further be kept in mind that this is an Old Testament revelation, written in the day when God's people were limited, with an exception here and there, to one nation. It would be a great mistake to draw from the enmity then of one nation for another the validity of hatred of one nation for the people of another country today.

The religious antithesis or opposition so clearly displayed in the day of Obadiah, however, continues today. Only now the great attempt is to wipe out this opposition. Why success in this attempt would be disastrous for the people of God and for the Kingdom of the Lord may be seen from the consideration of this prophecy which deals first with the judgment of the Lord upon Edom and then with the day of the Lord and Israel's redemption. The call of the Lord is: "Arise and let us rise up against Edom in battle."

THE OUTLINE

1. JUDGMENT UPON EDMON (1-14)

a. The root sin of Edom (3, 4)

The sin of Edom was pride. Pride and self-exaltation characterized the people who lived in the crags of the mountains. Pride as of an eagle which exalts in its strength. Pride is a root sin of many people. Was it not also the root sin of the devil? Is there any essential difference between verse 4 and the declaration of Jesus, "everyone who exalts himself will be humbled"? How do we know that pride is a root both of nations and of individuals today? How can we overcome this sin?

b. The doom of Edom (5-9)

It should be kept clearly in mind that the struggle of Obadiah is not simply that of one nation for another. It is primarily a struggle of God against those who rise up against Him. Show this from these verses. Does the fact that Edom (Esau, verse 10) turned against his brother make the sin greater? Whenever we read of God's judgment upon His enemies we should remember the statement of Ezekiel, "As I live, saith the Lord, I have no pleasure in the death of the wicked, but that he turn from his ways and live." But God's dislike of executing judgment does not keep Him from doing it. It should therefore always be kept in mind that for God judgment is both unpleasant and certain.

c. The guilt of Edom (10-13)

A careful reading of these verses will show that Edom cooperated with the mightier enemies of Israel when they came to destroy Jerusalem. They not only assisted Judah's enemy, but betrayed those who sought to escape and took a malicious delight in Judah's calamity. This shows that there was a very deep seated hatred against Judah. This the Lord will not tolerate. The Lord explains carefully to Edom just what its sin was. Verses 13-16 contain a kind of admonition to Edom. God responds in kind. The same kind of treatment Edom gave Judah, God will give Edom. This does not mean we should presume to do what God does. He has clearly stated, "vengeance is mine, I will repay." We must wait upon the Lord for deliverance.

2. THE DAY OF THE LORD AND ISRAEL'S REDEMPTION (16-21) Upon mount Zion shall be deliverance. Judgment does not fall upon Edom for the sake of judgment only. Judgment and redemption always go together. So it was in the day of the Exodus and the Passover: judgment upon Egypt and salvation for Israel. Nor is the connection merely incidental, but the redemption of God's people comes about through judgment upon their enemies. Judah will be given back her possessions (17). The displaced persons of Jerusalem will be restored and the place of their dwelling will be enlarged. More important still, the Kingdom of God will be established. God's concern for His own glory and Kingdom (praise the Lord!) is always first.

The last words of the book, "the kingdom shall be the Lord," is the unifying thought of the whole prophecy. Spend much time at this point to show how the struggle between the nations is taken up in the onward march of the Kingdom of God. We speak of the kingdom that God exercises in the creation and also of His kingdom of grace. Clearly, the reference is to the latter. Show how the progress of the Kingdom and salvation go hand in hand (21). Times change and kingdoms rise and wane. But one day the kingdoms of this world will become the kingdom of our Lord. Basis to all else is that we take our part in the advance of that Kingdom. This means that this book is a call to obedience and faith. Show this in your essay. Remember too: "the Lord hath spoken it" (18).

The Great Janitor

BY HENRY NUMAN JR.

On the night of January 4, a smiling President Johnson addressed the U.S. Congress. It was the occasion of the annual report which every president in office makes in the beginning of the year: the State of the Union Address. President Johnson appeared in the House, and delivered his speech to the members of the Senate and the House of Representatives, but the President made sure that his speech would not be limited to the government officials only. His address was carried on the major television and radio networks so that everybody across the nation was able to tune in.

In the State of the Union address presidents are generally expected to outline the program of government for the new year. Johnson, to be sure, made no mistake at doing this sort of thing. In his carefully worded speech he made it clear that he was challenging the nation, and that he was advocating a program which would be helpful to all.

The President attempted to show that America has never had it so good. The past few hundred years of American history were full of struggles and "tests of blood and fire," but the situation is different for present day America: "...we have achieved a unity of interest among our people, unmatched in the history of freedom," claimed Johnson.

Of course everything is not quite that rosy. There still are the conflicts of a torn and troubled world, and this he did not deny. "We shall help men defend freedom," was Johnson's promise, and this must be done in the right way. Said the President, "I intend to ask for nothing that is not clearly right and to submit to nothing that is wrong." Perhaps we may deduct from this that whatever Johnson asks for must usually be right.

Except for the Communists who still harass the free world the President was sure that everything in the U.S. looks quite healthy. He asserted, "No longer are we called upon to get America moving. We are moving." A very confident leader has given the people a feeling of security. There is not the slightest doubt in the President's mind that he is the representative of the most

progressive nation in our time. With the suggestion that the people may relax because of the favorable situation in America, Johnson proceeds to outline a program which goes beyond what previous presidents have advocated in so far as social benefits are concerned. A program is basically outlined by him which is valuable for every citizen of the nation: there is opportunity for all. A tax cut, job-creating public programs, hospital care for the elderly, was against poverty for the poor, more rights for the Negro American, immigration laws "...based on the work a man can do and not where he was born or how he spells his name," the best education (to be provided by the government) for every child, a housing program which will make the American communities a more pleasant place to live in, control of crime, beautifying the country sides of the U.S. — all these, plus many more benefits, "...to all our people." With all these proposals Johnson wants to build his Great Society: a society in which there is equal opportunity for all, and in which you can ask "...not only how much, but how good." There's something for everyone, (if you don't see what you want - ask!).

To make a society great the first thing, according to Johnson, is to educate people. With education the nation can advance at full speed. Says the President, "Today no nation can be both ignorant and great." This is the basis of his new society. With this firm foundation "...we share and shape the destiny of the new world."

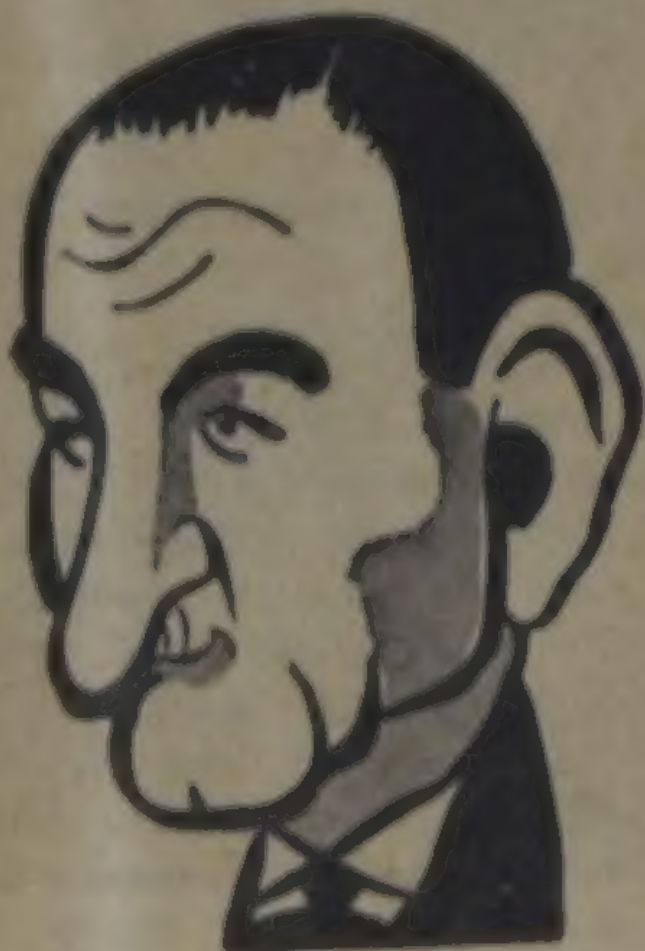
Education is not sufficient, however, for a great nation. A healthy people is also needed. Therefore, in addition to the aid for the older he proposes to set up medical centers which "...can provide the most advanced diagnosis and treatment for heart disease, cancer, stroke, and other major diseases."

With education and health there is still no real greatness. What is still lacking is the community in which the healthy educated people must live. Mr. Johnson wants to make sure that "Every citizen has the right to feel secure in his home and on the streets of

his community." For this reason there is the need for housing programs, urban development, crime prevention, and training of local law enforcement officers.

In order to make the whole society complete and to polish it up, there is the need to protect the beauty of the American countryside. More parks, landscaped highways and "...places of relaxation and recreation wherever our roads run," as well as prevention of pollution of the air and water, are required to provide for a suitable place.

On the surface of this vague program there seems to be no harm. America has a kind man

in office who wants to be everyone's friend, and this is good. However, it is evident that Mr. Johnson wants to be something more than sociable — his aim is to be the 'Great' Janitor so that he can sweep everything in place. He's willing to do the dirty work as long as he's got the broom.

That the President is society-conscious is obvious from his State of the Union address. He wants liberty and a better life for all. But Mr. Johnson's intent is to shape the future of Americans with his measures. He would like to be in charge of as many things as possible — labor, school, medicine, etc., and with all these lovely benefits to all the people Johnson will make a nice little 'heaven' on earth.

President Johnson is aware that even though the present situation of America looks bright, it is not yet swept clean. There still are the problems of corruption, vice and misery. With his sweeping however, he will remove most of the filth and dirt that is left in society. Once this is done America

will shine and glow from top to toe.

Dear Mr. Johnson: As Shakespeare has once remarked, "All that glitters is not gold." Your little clean-swept walk is only going to be clean on the surface. It is impossible for you to remove the dirt of society that has been rubbed in through the years. You admit yourself that "A president's hardest task is not to do what is right, but to know what is right."

Your golden dream of the future may very well become real if Congress accepts your offers of improvements in education, health, housing programs, etc. But you want to sweep where you don't have the right to this: it is not your business to administer and relate the affairs which you propose. And with all your energetic broom-pushing, which we can appreciate, you cannot sweep sin out of life. That is why all your good intentions to brush the dirt away are likely to fail. One cannot cure the patient by removing the symptoms. You must know that it is man's sin — not his lack of education, or his poor health, or his bad community — which makes this mess. Neither can man decide his own future; he cannot plan or spell out his 'heaven'.

Your willingness to serve is good, but your service is misdirected if its purpose is for man and his own little hand-made world. We are on this world to serve not man, but God who gave us the capacity to serve Him. He demands recognition of Him, and His demand is right because this earth belongs to Him, not to us! God directs and determines how the future life of America, and of any nation, is going to be shaped; sin cannot be pushed out by you or by anyone. The willing sacrifice of Christ on the Cross is the only way to eliminate this great problem.

In this light the sweeping is done once and for all, and the dust will be removed. To this we must direct ourselves and see our challenge. Such is service in the most proper way.

Dr. Calvin Seerveld has expressed the Christian's only way of serving in a simple, prayerful manner. In his guest editorial of the CLAC Guide (January, 1965) he states, "...I plead you pull my heart together, focus it simply

upon serving your name, Lord." The instructions will be found not in the collections of lazy janitors among Christians. ... from the scattered hopes of Everyone must shove a broom, but the American past," as President Johnson suggests, but in the Word as to the how's, the Who for's, of God. Let it speak, and let us and the why's of the broom hand-listen!

Michigan's George Wicken Romney from Apprentice to Governor

George W. Romney was born July 8, 1907, in a Mormon Colony in Chihuahua, Mexico. His parents were Gaskell and Anna Romney. In 1921 the Romney family settled in Salt Lake City.

George spent two years at the University of Utah, after which he served on the staff of a Democratic senator in Washington. In the evenings he attended the George Washington University.

Mr. Romney entered the business world in 1930. A year later he married Lenore LaFount in Salt Lake City. From 1937 through 1961 Romney served in various executive capacities in the steel and automotive industries.

During this period Mr. Romney earned credit for helping to bring management and labor together. Automotive specialists also claim that Romney is the one who sold the nation to the advantages of the compact car. Perhaps the most significant achievement on Mr. Romney's record was his signing of a contract with the United Automobile Workers that provided the first employee profit-sharing plan in the automotive industry. That was in 1961.

Romney has exerted his compromising ability also in the field of politics. His is a middle-of-the-road policy that seeks the interest of Michigan in getting the best out of both Republicans and Democrats. He repeatedly makes an appeal for bipartisan support. In '59, for instance, he headed a non-partisan group, called, "Citizens for Michigan," which asked for a Constitutional Convention which was to write a new State Constitution.

On January 1, 1963, Governor Romney said in his inaugural address: "They (the voters) ... do not believe either political party has all the answers to Michigan's problems; and that men of goodwill in both parties must get together to solve these problems..."

The Governor also said that we must restore the confidence of the nation and the world in Michigan. Such confidence can only be restored by facing the problems.

Within three weeks after his inauguration, Governor Romney opened his office doors to Michiganders to personally listen to any proposals of problems citizens of this state had.

In 1964, the year that is earmarked as the Democratic landslide, Governor Romney found himself re-elected on the Republican ticket.

Romney's victory over the Democratic candidate may be attributed to several factors. One of these factors undoubtedly was his bipartisan appeal. Another may have been that he refused to support Senator Goldwater's campaign for the presidency. The integrity

Governor George W. Romney

of the grey haired governor too, has won him many a friend among politicians and citizens of Michigan.

Mr. Romney has a strict personal code of ethics that he upholds in the face of opposition. His religious convictions provide him with a moral code that benefits Christians as well as adherents to other religions in this state.

Optimistic Republicans are remembering Governor Romney's name for the 1968 presidential elections. Many of them feel that the Governor will enter the presidential campaign and that he will win. Congressman Gerald R. Ford's election as Republican minority leader in the U.S. House of Representatives is helping the Michigan governor. The person of Representative Ford draws attention both to the State of Michigan and to that segment of the Republican party that the Governor represents.

The Governor himself remains silent about his future plans. But he continues his golden rule policy that may eventually get him into the White House.

B.

BIRTH CONTROL

SOME QUESTIONS - SOME ANSWERS

In this article I will discuss some of the reactions which have come in. Since it is impossible to print all letters, some representative ones have been selected and from others pertinent questions will be quoted.

Some letters came from ministers, and illustrate the range of the reactions.

One of these letters read: "Dear Dr. Van Belle, Thank you for your article on 'Birth Control' in the Calvinist-Contact. I think that it was tops and needed to be said." Another minister wrote:

"At a recent congregational meeting I discussed this problem and it is obvious that the time is ripe for some more biblical discussions about the subject. Everybody is talking about it and forming opinions — the church keeps still or its voice is but an echo of the voice of the secular moralist."

I am glad that this topic was chosen by Dr. Van Belle and printed in C.C. The reaction exemplifies its urgent need!" A letter, signed by four ministers read:

"It is with deep regret that we, the undersigned, took note of the article entitled, 'Birth Control', which appeared in Christian Courier of January 22, 1965. It is our firm conviction that this article is extremely misleading, giving to the reader the impression that the view stated is the accepted Christian position."

We realize that a second article is to follow, nevertheless we are convinced that the first article, which sets the stage for the position presented, entirely lacks Scriptural proof, and betrays overtones of the humanistic approach to a very difficult problem."

I would like to thank all those who have taken the trouble to write. They have strengthened my belief that these matters should have been discussed.

The point of the first paragraph in the letter of the four ministers is not clear. What exactly is mis-

leading in the first part of the article? Surely it could not be that I am "giving the reader the impression that the view stated is the accepted Christian position."

In the first paragraph of Section II I wrote "I do think, if Christian couples ..." (italics added), and nowhere have I said that these articles state "the accepted Christian position". It has only been my honest intention to discuss birth control in a Christian way. Also, simply to dismiss the article as "extremely misleading" is uncharitable, to say the least and adds nothing to the discussion. Similar remarks can be made about the second paragraph. I would ask these four ministers to tell me why they think the article is "misleading", "lacking Scriptural proof" and where I betray "overtones of a humanistic approach". These are serious charges and should surely be substantiated.

Other readers wrote more to the point. Their letters indicate a genuine concern and a desire to find a Christian approach to a difficult subject. The questions indicate a general difficulty. I am a lay-person (in theology) writing on a medical topic that has theological interest as well. The treatment of the topic may arouse agreement or disagreement among professional theologians. Yet the Bible is a guide also to the simple believer who reads his Bible prayerfully. Thus I came to the conclusion that the Bible does not prohibit birth control *per se*. In fact I see it as one of the gifts of God. It seems to me that there can be no quarrel with the use of contraceptives as such. This belief was strengthened by the reading of the Christian writers mentioned in the article (Piper, Van Dijk, Van den Berg). I would ask some of the ministers to discuss the theological aspects of the problem of birth control in more detail.

Some of the questions are:

(1) "By using the contraceptive pills or any of the mechanical methods are we not defiling our bodies since we do not take them

for health reasons? (1 Cor. 3:16, 17)

The use of contraceptives, as such, does not defile the body, rather the purpose for which they are used. Allow me to quote what I said on this point: "In this country many people can be found, who when they get married, first want a house ... etc. ... Used in this way birth control is *definitely* sinful." Birth control should never be practised without thought, because it is easy. Then there is something wrong.

(2) "Does a topic as this belong in a weekly magazine where all teenagers can read it?" Another reader, "By giving out this type of information, do we not promote immorality?"

Not all teenagers will be interested in articles of this nature. Those, who are anxious to know what is happening in their own bodies, who begin to look at the other sex, should be told openly and honestly about sex and what is connected with it. If they cannot get it in the Christian literature in their own home they will go elsewhere to others who are only too willing to teach them in a wrong and sinful way.

In their own homes they should be told about the beauty of sex as a gift from God. By publishing these articles I hope to promote morality and to satisfy the normal curiosity of teenagers in a responsible way.

(3) "Is it not a sign of laziness and lack of spiritual strength (do we not make it too easy for ourselves) by using contraceptive pills or mechanical methods instead of practising abstinence?"

By practising abstinence very serious marriage problems can result. A great deal of tension in these families is not uncommon. Intercourse on the one hand is the highest expression of love, on the other hand it is a service rendered to each other. With the present medical knowledge and progress it is not asked from us to deny ourselves such an essential part of married life, and create difficulties where they need not be.

J. van Belle, M.D.

The Fraser Valley Christian High School

Occasionally one meets parents who have difficulty naming their newborn baby. The government's bureau of statistics figures with this, it seems, and allows thirty days grace before the official name must be recorded. The Christian High School in B.C. did not have such a due date, and having a hard time to find the proper name, let five months slip by without naming the school. But now, at last, we like to unveil its name. Upon recommendation of the students the Board has decided to call our high school: The Fraser Valley Christian High School. A good selection, we believe. This name is not only a welcome departure from the common nomenclature, but it also spells out the area the school wishes to serve — viz. the whole Fraser Valley of B.C.

The High School is "living in" with the John Knox elementary school in New Westminster. No better relatives could be found and no finer cooperation could be wished for. But, the desire to be on its own is, of course, always present by all involved. And besides, this "living in" will not be possible for very long. The expected growth of the high school is very encouraging. Within two years our present enrolment of 62 students will have doubled.

There is only one course to follow. Property will have to be bought and a school building must be erected. What a privilege, but also, what an amazing challenge for the people in Vancouver and its outlying areas.

In order to reach this goal a DRIVE is planned for the last week of February. On Friday, February 19, the workers will be "inspired" for their task at the kick-off dinner in the Royal Tours — kindly paid for by some professional men in Vancouver. From Feb. 22-26 all our people will be contacted and asked to make a contribution or pledge.

Will we reach the fantastic sum of Toronto's Drive? We cannot say and we dare not predict. We hope, though, that our people will respond to the best of their ability. May the "Operation Pledge" be a big success for our Christian High School.

Purposeful Learning Emphasizes Dedicated God-centered Education!

(Rev.) Michael De Vries

For the best reading Calvinist-Contact

For Fine Baked Goods

East End PASTRIES

2184 Wealthy St. S.E. Grand Rapids, Mich. Tel.: 45-42377

C. PLANTINGA, Proprietor

If you come in Grand Rapids, go to our Store and see the large assortment of Dutch Import we have on hand.

If you are in our Store, you will think . . .

I am in the Netherlands again.

VANDER VEEN'S IMPORTING COMPANY

1505 GRANDVILLE AVE. — GRAND RAPIDS, MICH.

Save on all Name Brands at

HUIZINGH'S FURNITURE

528 E. 28th ST. — GRAND RAPIDS, MICH. 49508

(Across from DUTHLER FORD CITY)

Complete Home Furnishings

Maytag Washers

Open Mon. and Fri. evening till 9.

PHONE 241-3887

Aggiornamento in Rome

by Edwin H. Palmer

1

Aggiornamento is Italian for "up-dating" and is the key word in today's Roman Catholic circles. In the last five years dramatic changes have been taking place — so dramatic that a decade ago they were not considered possible. How fundamental has this change been? Is it central or peripheral?

Aggiornamento is associated chiefly with John XXIII (pope from 1958-1963) and the Second Vatican Council, which he convened but did not live to see completed. Having already held three sessions (1962-1964), the Council will commence its fourth and final session on September 14th of this year.

An intimation of what possibly could happen appeared several years ago in the writings of an influential, young German theologian, Hans Kung. Banned from some American Roman Catholic campuses and criticized harshly in the conservative AMERICAN ECCLESIASTICAL REVIEW, Kung suggested many programs which were radical for his time and yet which gained acceptance among many of both the hierarchy and laity.

He proposed such radical steps as the following: changing of the church's canon law requiring a Roman Catholic married to a Protestant to work for the conversion of his partner; leaving the education of children of mixed marriages to the conscience of the parents; restoring the bishops' power and thus limiting Roman centralism; greater self-determination for the local church; exemption from celibacy vows for all Roman Catholic deacons and converted Protestant ministers; radical revision of book censorship; abolition of the Index; raising the standard of preaching; upgrading the role of the laity in the church; liturgical vernacularization; a de-emphasis on Marianism; and confession of Rome's part in the split with the Reformers. Kung's blunt honesty was a prophecy of a revolution that was to take place in Rome. Just what has happened to date in the Second Vatican Council? Consider several areas of change.

1. ECUMENISM

The whole climate of inter-denominational relationships has been cleared with fresh winds. Whereas the last two Councils, Trent (1545-63) and Vatican I (1869-70), took a defensive and antagonistic attitude toward Protestantism, Vatican II has ended this counter-Reformation spirit. The presence of Protestant observers at Vatican II — a phenomenon undreamed of at Trent and Vatican I — is symbolic of the new age. Speeches were liberally sprinkled with the phrases "beloved observers," "brothers in Christ" and "our common Lord and Master." The ana-

thema "heretic" was replaced by the softer term "separated brothers." It used to be plain who were outside of the church of Rome: Jews, heathen, schismatics and heretics. But today the emphasis is on what is held in common by Christians. It is no longer a black-and-white situation.

Trent could never have imagined that 2,000 priests, nuns and laymen would give Dr. Billy Graham a standing ovation for an address, which was chiefly a sermon, in Belmont Abbey College, North Carolina, in 1963. Nor could Trent have imagined that a Cardinal (Cardinal Cushing of Boston) would recommend the Graham evangelistic crusades to his parishioners.

Further evidence of the new ecumenical spirit stirring in Rome is seen in the following: The new interpretation of Luther (no longer considered an insane, adulterous perverter of morals); the softening of the historic attack on Jews; the symbolical kissing of the leader of the Greek Orthodox Church by the pope; the endorsement of intercommunion between Roman Catholics and Eastern Orthodox; discussion groups between Protestant and Roman theologians; the union meeting of congregations on both sides at unofficial services; the conferring of an honorary degree on Methodist Bishop Corson at St. Joseph's College, Philadelphia; the opening of Holy Name Society Meetings to Protestant representatives of Citizens for Educational Freedom; and the joining of ministerial associations by priests.

II. SCRIPTURE

Although a transformation in Rome's attitude toward Scripture has been going on for a quarter of a century, the intense continuing of it is in the spirit of the present-day aggiornamento. Contrary to popular belief, there is an increasing return to the Bible by both Roman Catholic scholars and laity. The Bible is being translated out of the original languages (not out of the Latin Vulgate of Jerome) and into the common languages of the people. Plenary indulgences may be gained each month by those who make private Bible reading a daily practice. Pope Benedict's encyclical *Spiritus Paracliticus* (1920) is a model for extolling the virtue of reading the Bible. Typical of Rome's attitude is a column heading in the BROOKLYN TABLET of November 12, 1964; "The Bible: Is it well-thumbed, or is it just a neglected, expensive book, a dust gatherer?"

Pope Pius XII's encyclical *Divino Afflante Spiritu* (1943) gave the greatest impetus in the history of the church for a change in Roman Biblical studies by encouraging a deeper study of the hu-

man side of the Bible.

The Pontifical Biblical Institute in Rome and the Ecole Biblique in Jerusalem lead the church in Biblical studies. These and other schools publish scholarly journals which discuss critical and exegetical questions at the highest level.

The great fear of some conservative Protestant observers is that Rome is taking over higher critical views that are incompatible with its view of the authority and inerrancy of the Bible. To date, however, she has stoutly maintained the inerrancy of the Word of God in spite of her acceptance of some radical conclusions reached by radical methods of Biblical interpretation. She apparently justifies this unholy alliance of belief in the doctrine of inerrancy and higher criticism by appealing to the theory of literary genres. Although few conservative scholars would question the theory of literary genres, many would question its application by some Roman scholars.

III. TRADITION

Up until now it has been thought by most Roman Catholic and Protestant theologians that Rome taught two sources of revelation: the Bible and tradition. Discussion is going on, however, in and out of the Council, as to the possibility of there being only one source of revelation, namely, the Bible. Some Roman Catholics theorize that the Bible is only a later crystallization of tradition and therefore the Bible and tradition are really one (e.g., G. Moran, *Scripture and Tradition*, 1963). Others say that tradition is to the Bible as an unfolded flower is to its bud. The Bible, they say, may not be as clear as tradition, but it contains all the truths of tradition although in an elementary, undeveloped form.

To many, it seems unlikely that Rome will change its historic stand, but the very fact that many have proposed a change is an evidence of aggiornamento.

IV. EPISCOPAL COLLEGIALITY

This concept concerns the authority of the bishops and their

relationship to the pope in the government of the church. Although Vatican II adopted this principle by an overwhelming majority at its third session in 1964, it is difficult to know how this will be worked out in actuality. To put it very simply, collegiality means that the bishops will play a more important role in the government of the church. Vatican I's declaration of papal infallibility did not mean that the pope had a hot line to heaven and therefore did not need the assistance of councils and bishops. Papal infallibility did not rule out the need of the bishops' sweat, thought, study and advice. According to Rome God leads the pope through the bishops. The pope does not replace them, but uses them. He does not compete with them, but completes their episcopal function.

Some observers feel that Pope Paul VI violated this principle at the close of the last session when he declared Mary to be the mother of the church without having the Council vote on the matter. They feel that the principle was set aside again when the pope did not allow the schema on religious liberty to be voted on even after 1,200 bishops created a sensation by protesting in writing to the pope his one-sided decision to postpone the voting. And some were chagrined that Paul VI made 19 last-minute alterations in the statement (called a *schema*) *De Ecumenismo* so that when the Council voted they could choose only between accepting the changes and rejecting *De Ecumenismo* in its entirety.

It must be remembered that the principle of collegiality does not dethrone the pope by denying papal infallibility and putting him on a par with the bishops. Chapter 3 of the adopted *Constitution on the Nature of the Church* is very explicit in reserving for the pope great power. "The college or body of bishops has no authority unless it is understood together with the Roman pontiff, the successor of Peter, as its head. The pope's power of primacy over all, both pastors and faithful, remains whole and intact . . . The bishops' power

ACROSS

1. Cicatrix
5. Thick, flat stone
9. French river
10. Slick
11. Fragment
12. Lists
14. Knife hilt
15. Cooling device
16. Exclamation
17. Part of "to be"
18. Young fish
19. Biblical name
20. 50th state of U.S.
22. Brink
23. Body of assistants
25. A job
28. Wands; mus.
29. Past
30. Insect
34. Narrow inlet; geol.
35. Germanium; sym.
36. A charge for services
37. Flimsy
38. Trap
40. Adorns
41. Perished
42. Force
43. God of war; Or. myth.
44. Skid
DOWN
1. African desert
2. "Lights out" signal
3. Incite
4. Primary color
5. A certain flower arrangement
6. Aquatic bird
7. Entire
8. To be connected with
11. Persia's ruler
13. Foot covering
15. Easily pulverized
18. Suitable
19. Old Dutch; abbr.
21. Inquire
22. Small lizard
24. Feminine name
25. Labels
26. Things to be done
27. Thus
29. Color
30. Metal
31. Speaks
33. Nourishes
36. Liberate
37. Italian coins
39. Breeze
40. Young dog

can be exercised only with the consent of the Roman pontiff. A council is never ecumenical unless it is confirmed or at least accepted as such by the successor of Peter." In spite of these strong reaffirmations of papal power by Paul VI and three instances of its use that have disturbed some observers, it is a fact that a certain episcopal force has been partially unleashed and that it is greatly affecting the church. It is precisely because of the great feeling

(To be continued)

Servant of Slaves

BY GRACE IRWIN

(9)

They saw him in his more relaxed moments and tolerantly overlooked the devotion about which Mary's friends were already teasing her. Jack rallied him several times on the folly of what he called his "faulty methods" of courtship; but he found John, when free from the spell, so amusing and controversial a companion that he preferred to leave his madness to consume in its own fire.

Not so Mr. Catlett. A year earlier he had dismissed the affair as childish. Now with his eldest daughter almost fifteen, a not uncommon age for marriage, and John a man in appearance, he felt his responsibility.

"You sailed to Venice before the mast, then," he asked suddenly one night when the rest of the family had retired.

"Yes, Sir," John hoped that he would not ask the pay of an ordinary seaman.

"H'm. And what are you intending to do now?"

"I — I am not certain, Sir," said John, realizing that the answer was far from satisfactory and wishing that Jack would interrupt. But Jack had lighted his bedroom candle and was reading. No help forthcoming from that source, he felt a further explanation incumbent upon him.

"My father is looking for another opening as soon as possible."

"On a ship, you mean?"

"Yes, Sir."

"Before the mast, again?"

"I trust not, Sir. My father felt that the experience before the mast would be good for me. Sailing as I had done with him, I could have had little knowledge of the whole business of a ship as I have now." But it was unconvincing and he knew it. The Catletts were not county people but good yeoman stock, their prosperity increasing steadily. In the ordinary course of Polly's life she would never meet a common seaman. Mr. Catlett

was not likely to be impressed by specious pleas of 'gaining experience'. All the experience his daughter's suitor needed of a ship could be gained from the quarterdeck, as Captain Newton himself had gained it. He would certainly not permit his Jack to engage in such menial service.

"Well, that is Captain Newton's business, not mine." His disapproval was so evident that John was inclined to come to his father's defence by relating his efforts to establish him in the counting-house at Alicante, and in Jamaica. He stopped himself in time, recollecting that such defence was his own condemnation. But the atmosphere was not propitious for even the most delicate reference to his feelings regarding Mary, and he changed the subject in hope of erasing the bad impression from her father's mind. He would wait until fulfilment of one of the grand projects which his imagination conjectured nightly made him able to approach Mr. Catlett with easy assurance and ask permission to pay his addresses. And Mary...?

He did wait, in fact, postponing the possibility of embarking on any project as long as he could be daily in her company. Finally, after three weeks, very shame and lack of invitation to remain again over Christmas (Mr. Catlett had evidently curbed his wife's motherly propensities at this point) succeeded in forcing him back to Rotherhithe, where the subsequent interview with his father shook him out of day-dreams and stirred him to genuine alarm.

Never, even on the comparatively rare occasion when he had flogged his son, had Captain Newton been so angry. Never before even on shipboard had John seen him whitelipped and unable to control the voice in which he uttered his scathing diatribe. And although the Captain's speech was not free of the vigorous oaths which punctuated the speech of all but the pious, he had never before expended on his son the wealth of a vocabulary which, had the occasion been less serious, the boy would have heard with shocked admiration.

"This is the end of my patience with you, the end, d'you hear?" He had been pacing the room, the better to free himself of the whip-lash sentences reviewing John's failings since childhood, and had twice brought himself up short before the slighter figure of his son, as though about to strike him. Now he paused in the narrow window and stared

out over the river. "D'you think I have no pride, to be made a laughing-stock among my friends on account of a despicable young lout like you? My father would have flayed me alive if I had forced him to go, hat in hand, as I had to go last week to tell Captain Oakes you were not here to fill the place I had obtained for you. We'll see how you'll fend for yourself, you blasted young mutineer! Too good to sail 'fore the mast, were ye? So I bespoke a petty-officer's berth for you. Jamaica was too far, forsooth. So the voyage was for Holland and the Netherlands, where I had minded to entrust some business to you. Which if you handled it well would have turned out much to your advantage. That's gone. No son of mine will gull me thrice. Son of mine! So help me, young Billy shows more responsibility, and not yet eight. It's to him I must turn for any pleasure or pride. I've done my best for you. I defy you before God and man to deny it. You've forfeited your rights. You'll admit the justice of that? Hey?"

He swung around with the words, the query jabbing like a goad. John, groping in horror for his meaning in the last ominous sentences, found words expected from him. But words always deserted him in moments of fear and he was afraid now, as no merely physical fear could make him afraid, afraid of the suggested possibility which would ruin his life and remove all hope of Mary. "Father —", he began, instinctively using the unfamiliar title.

"You'll call me Sir," Captain Newton cut him off. "Father! Must you remind me that I've begotten such a ne'er-do-well? As for your mother it's well for her she died before you broke her heart, poor woman —"

He broke off abruptly, looking hard at John's face, bloodless beneath the quickly faded sunburn of his voyage. It had been strained and haggard under the verbal lashing but, at the motion of his mother, the mobile mouth quivered suddenly and it was a boy's face again. Aware of his father's dislike of emotion, he tried to disguise the weakness by speech.

"You mean, Sir, I'm not — I am —" he could not bring himself to utter the dreaded word, as though mere utterance would translate the word into fact.

"No. I'll not disown you — yet," Captain Newton

sat down for the first time in the interview, and almost faint with relief John recognized the gruffness of his tone as a sign that his anger was temporarily over. "I had made up my mind to it, and, hark ye, the next piece of disobedience will be the last I'll put up with. But I'll not look out another prospect for you. Food and lodging I'll give you here — here, mind, and the Lord pity you if I find you in any mischief. By the time you've cooled your heels in idleness a while you'll set better value on a father's influence, though I much fear idleness has no terror for you. Ah well! You've no taste for drunkenness, that much every one says for you. As long as that is true we may see you reformed yet."

Seventeen-forty-three passed into seventeen-forty-four, January of that year slipped into February and John Newton, recovering from relief, found the idleness to which his father had consigned him doubly irksome. Once, given freedom to roam the fields and woods of Blackheath and Limehouse Poplars and unlimited time for reading, he would not have minded, for his delight in the country was unimpaired by lack of a like-minded companion and he had lately preferred books to people. But his meeting with Mary had expelled much of the old lethargic dreaminess and replaced it with desire for action and with vague undirected restlessness. Besides, when he could not be with her he spent his time scheming to be with her again, and every week without employment postponed not only the blissful agony of that next meeting but the hope, to which he clung tensely, of ultimate marriage. No position which would further this aim was obtainable without his father's assistance. A few young men were leaving home and amassing a fortune in the Indies or in Africa, he knew, but that prolonged absence with its almost assured loss of her he could not force himself to undergo. Even if he could ask her to wait for him — how charmingly she had parried his few clumsy efforts to lead the conversation into personal channels — even if an opportunity like the one in Jamaica should open up again, he could not bear the thought.

Meanwhile he possessed himself of what patience he could until his father, anxious for a settlement which would benefit him as well as his son, should again exert himself on his behalf.

(To be continued.)